קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain
19.1.99 גיליון מס׳ 98

מוסיקה הודית, קטורת, אנשים קוראים בקלפי טארות, דוכנים של מקעקעים, וכולם רובצים על כריות בצבעים פסיכדליים עם עיניים גדולות ואדומות. היפים, אין מילה אחרת, כולם שמו היפים.
דרור פויר היה בפסטיבל ה"דיגיטל בי-אין" בסן-פרנסיסקו

עמ׳ 8

עמ׳ 14-15

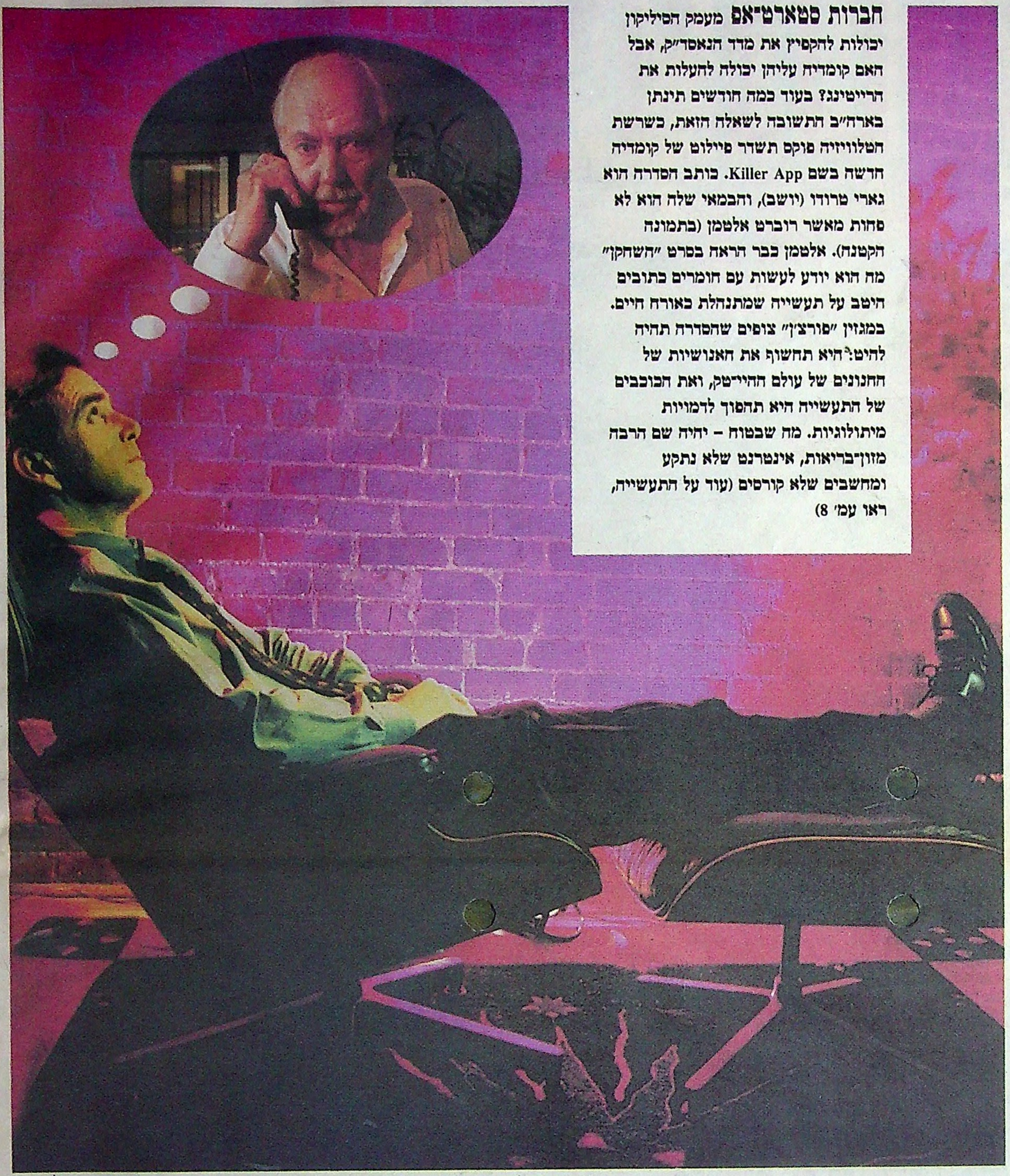

צורבי דיסקים - המדריך המלא

עמ׳ 12

חברות סטארט־אפ

מעמק הסיליקון יכולות להקפיץ את מדד הנאסד״ק, אבל האם קומדיה עליהן יכולה להעלות את הרייטינג? בעוד כמה חודשים תינתן בארה״ב התשובה לשאלה הזאת, כשרשת הטלוויזיה פוקס תשדר פיילוט של קומדיה חדשה בשם Killer App. כותב הסדרה הוא גארי טרודו (יושב), והבמאי שלה הוא לא פחות מאשר רוברט אלטמן (בתמונה הקטנה). אלטמן כבר הראה בסרט ״השחקן״ מה הוא יודע לעשות עם חומרים כתובים היטב על תעשייה שמתנהלת כאורח חיים. במגזין ״פורצ׳ן״ צופים שהסדרה תהיה להיט: היא תחשוף את האנושיות של החנונים של עולם ההיי־טק, ואת הכוכבים של התעשייה היא תהפוך לדמויות מיתולוגיות. מה שבטוח - יהיה שם הרבה מזון־בריאות, אינטרנט שלא נתקע ומחשבים שלא קורסים (עוד על התעשייה, **ראו עמ׳ 8)**

תצלום: Wired

מחשבים ניידים, מכל הסוגים, תמיד זכו ליחס מסתייג מהקפטן שלכם. בהתחלה הוא אמר לעצמו שזה בגלל שהם כבדים מדי, אחר כך הוא טען בפני עצמו שזה בגלל שהם יקרים מדי, היתה גם תקופה שהוא שיכנע את עצמו שזה בגלל שהביצועים שלהם חלשים מדי; אבל בתקופה האחרונה, כשהמחשבים הקטנים הפכו לקלים יותר, טובים יותר ולא עולים כמו בית בטוסקנה, הוא נאלץ להתוודות בפני עצמו (את השיחות המעניינות באמת שהוא מנהל עם עצמו הוא מעדיף לשמור בסוד, אחרת יאשפזו אותו בכפייה ויבלעו את המפתח) שהעניין הוא לא המחשבים הניידים, מכל הסוגים, אלא הוא.

הישיבה מול המחשב האישי, והגלישה באינטרנט, תמיד היו אקט אינטימי עבור הקפטן שלכם - תבנית נוף חדר העבודה של האיש עם השפם היא חלק בלתי נפרד מהצורה בה הוא רואה את הרשת. הכיסא הכחול עם המשענת השבורה, המאפרה, כוס הקפה, הצורה שבה השמש משתקפת בקצה הימני העליון של המסך בשעות הצהריים, מכונת הכביסה הרועשת של השכנים, הציור של נפוליאון על הסוס שתלוי על הקיר מעל המחשב - כל אלה הם חלק בלתי נפרד מחוויית הגלישה. הקפטן שלכם פשוט לא יכול אחרת. כשהוא מתחבר ממקום אחר משהו נראה לו חסר. איזה מין אינטרנט זה אם אי אפשר לראות ממנו מה קורה במטבח? מדברים על ממשק משתמש, אבל עבור האיש עם השפם הכל זה ממשק אחד גדול, כולל המבט העגום של א.ג., כלבתו הנאמנה, שפיפי כמעט משפריץ לה מהאוזניים.

מדי פעם שולחת המערכת מחשב כף יד או מחשב נישא לקפטן, שיתרשם. הוא מנסה להתרשם, לוקח את מחשב כף היד לסיבוב ברחוב ומסתבך עם העט הקטן והמעצבן (מי צריך את השטות הזאת?), מתחבר לאינטרנט מבית הקפה השכונתי, אבל זה אף פעם לא זה. הוא רוצה הביתה, להתחבר מהמקום אליו הוא מחובר. הוא מבין את הצורך של השוק במוצרים האלה, והוא מוקיר כל צורה של שימוש במחשב וגלישה באינטרנט, אבל מבחינתו כל הדברים האלה הם לא יותר מאשר מעצורים משוכללים לדלת.

שאנשי עסקים יתחברו לאינטרנט מהפלאפון וינהלו את היומנים שלהם בצורה אלקטרונית, שכל אחד יעשה מה שטוב לו, אין לאיש עם השפם שום בעיה עם זה. אבל בכל מה שקשור אליו, הוא אוהב בבית. ככה הוא, ומה אפשר להגיד לו? שום דבר, הרי הוא

הקפטן שלכם

עכבר הכפר

הכל נשאר במשפחה *״ב־1995 נתתי לכל הקרובים שלי, שגרים בכל חלקי העולם, מחשב אישי עם דפדפן וחיבור לאינטרנט. היה לזה שיעור הצלחה של בערך 30%. אמא שלי השתמשה בו כדי להכין כרטיסי ברכה לחג המולד. ואז, בקיץ שעבר, ליום הנישואים ה־50 של הורי, קניתי לכולם WebTV. לזה היתה הצלחה של 80%. עכשיו כולם שולחים אי־מייל. התקשורת שלי עם ההורים שלי מאז יותר גדולה מאשר בכל 25 השנים שקדמו״* (קרייג מונדי, סגן נשיא בכיר, מיקרוסופט)

זה אני, או לא? *״זה לא מטריד אותי בכלל. אבל אם היו תמונות עירום אמיתיות שלי ברשת - זה כבר באמת היה מלחיץ״* (ג׳יליאן אנדרסון, סקאלי מ״תיקים באפלה״, על תמונות העירום המזויפות שלה ברשת)

כבר שמענו *״הכל יהיה מחובר, ואני מתכוון ממש הכל. לא רק מכשירים אלקטרוניים, אלא הכל - עד הפסנתר. ואנחנו נסתובב עם עד ארבעה או חמישה חיבורי אינטרנט על הגוף שלנו״* (נשיא חברת Cisco, ג׳ון צ׳יימברס, מצטרף לחוזי העתיד)

לשרה באהבה *״יש באתר גם תמונות של חפצים כמו ספוג לאמבטיה ובגדים. דברים שנהוג לחשוב שהם נקיים, אבל במבט מקרוב אתה רואה שהם מלאים בבעלי חיים מיקרוסקופיים. זה אתר מדהים. אני רוצה להקדיש אותו לשרה נתניהו, שידועה באהבת הניקיון שלה״* (בועז פייפר מ״בנות פסיה״ על אתר שמציג תמונות ממיקרוסקופ אלקטרוני)

פורום ״קפטן אינטרנט״
http://www.iol.co.il/captainforum

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון ״הארץ״, רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף ״קפטן אינטרנט״ עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL - http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל ״נטקינג״: http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

גרפיקה ומולטימדיה שלושה מימדים מעל כולם

Professional סיון

בית הספר הגבוה להכשרה במקצועות התוכנה והמחשבים

קורסי גרפיקה ומולטימדיה

- גרפיקה FREEHAND (20/1 ערב)
- עיבוד תמונה PHOTOSHOP (21/1 צהריים)
- אנימציה ומולטימדיה ב-DIRECTOR (1/2 בוקר)
- מולטימדיה למתקדמים LINGO (8/1 בוקר)
- עריכת וידאו PREMIERE (16/4 בוקר)
- מסלול מפתחי לומדה ומולטימדיה (20/1 בוקר) (21/2 ערב)
- תכנון ושרטוט AUTOCAD (10/2 בוקר)
- AUTOCAD תלת מימדי
- גרפיקה עסקית ב- COREL DRAW
- עיצוב מולטימדיה ואתרי אינטרנט (19/1 ערב)
- הדמיה ממוחשבת
- 3D STUDIO MAX, **במבצע 12% הנחה** (16/3 ערב) (13/5 בוקר)

לתאום פגישת ייעוץ חינם:

1-800-60-1000

www.sivan.com

לקבלת מידע בפקס חוזר חייג:

(03) 527 9527

Professional סיון

בית הספר הגבוה להכשרה במקצועות התוכנה והמחשבים

Borland AcademY · Novell · MAGIC University · NetVision

תל-אביב שדרות יהודית 24, 67016, 03-6840684 **שהם** טל: 03-9791598 **אשדוד** טל: 08-8656686 **באר שבע** טל: 07-6280414 **חיפה** טל: 04-8419393
ירושלים טל: 02-6243245 **נתניה** טל: 09-8615729 **רעננה** טל: 09-7419876 **ראשון לציון** טל: 03-9623548 **רמת השרון** טל: 03-5408047 **בני-ברק** טל: 03-6780434

סיון. פתרונות ידע ממקצוענים

סיון. מקבוצת מטורטק U.S.A

מאוכזבי המילניום

הפלאפון לא מתחבר למודם, האינטרנט בכבלים לא זז, ופרבי הוכרז כסכנה לביטחון הלאומי של ארה"ב. שנת 2000? נו, באמת

1. בצד כל דרך ובכל עיתון אני מוקף ומותקף במודעות של חברת פלא־פון. בחורה מדהימה ביופיה מחזיקה בידה המרשימה בקוטנה את הטלפון הסלולרי הזעיר, ששמו "מילניום". כתוב במודעה ש"פלא־פון מביאה לך את המילניום. הטלפון הסלולרי מן העתיד עכשיו אצלך. כבר היום ברור שהמכשירים הסלולריים של העתיד יהיו מפתיעים בגודלם, מתקדמים בתכונותיהם וידידותיים ביותר".

מבצע המילניום דורך על עקבותיו של מבצע התחדשות אחר של "פלא־פון", העוברת לטכנולוגיה הדיגיטלית CDMA ומציעה ללקוחותיה הנבחרים להחליף את מכשיריהם לכאלה המתאימים לטכנולוגיה החדשה, מתוצרת מוטורולה וסמסונג. מכשירי סמסונג זכו אפילו לטקס "השקה"; לא הוזמנתי, אבל אני מניח שכמו שמשיקים ספינות שבר מישהו בקבוק שמפניה והמכשיר החדש הפליג על מי הקידמה והעתיד.

כחסיד הקידמה רציתי לעבור לטכנולוגיה הדיגיטלית

החדשה, ואף נמצאתי ראוי על ידי חברת "פלא־פון". לא כל אחד ראוי: אתם צריכים להיות מוכרים כ־VIP על ידי החברה, על סמך כמות הדקות שאתם מדברים בפלאפון מדי חודש. שמחתי שהם חושבים שאני איש חשוב ודברן.

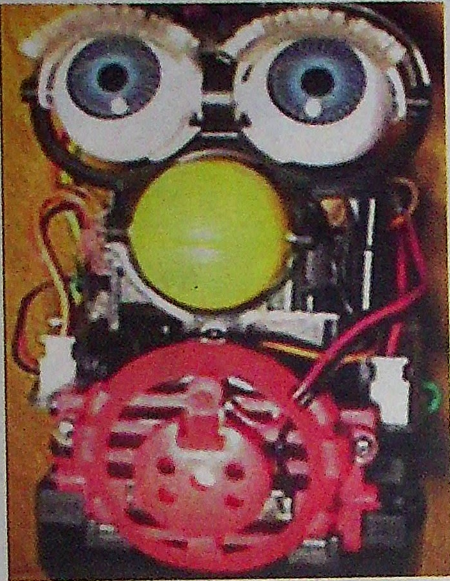
אלא שבעיני הקידמה אינה נעוצה רק בעובדה שמי שרוצה לשוחח בטלפון לא זקוק לשקע בקיר ולחוט, אלא למכשיר מתקדם. קידמה – מילניום – פירושו בעיני (ונדמה לי שגם בעיני שאר העולם) תקשורת מחשבים. וזה אחד השימושים שאני עושה בטלפון הסלולרי שלי: מחבר אותו באמצעות כבל (הנקרא בשפה המקצועית Data Cable) למחשב הנייד שלי, ועושה את עבודתי.

האמת היא שלא היה קל להגיע למצב התקשורתי המתקדם שבו אני נמצא: נכון שלמחשב שלי היה כרטיס מודם המתאים לטלפון סלולרי, אלא שלא היה לו כבל עם תקע שמתאים למודם מצד אחד ולמכשיר הסלולרי שבידי מצד שני. כדי להתאימם, נאלצתי לרכוש כרטיס מודם מתוצרת מוטורולה, שלכבל שלו יש תקע המתאים למכשיר הסלולרי שלי. יצרניות המכשירים הסלולריים השונים מקפידות שלא לתאם ביניהם את השקעים והתקעים, כדי שכל צרכן יצטרך לרכוש ציוד היקפי חדש כל אימת שהוא מחליף מכשיר סלולרי.

עתה, משרציתי את המכשיר החדש, בטכנולוגיה של העתיד, התברר שחברת פלא־פון אינה משווקת "בינתיים" כבל שמתאים למודם שלה מצד אחד, ולמכשירים החדשים מצד שני – לא למכשירי המוטורולה ולא למכשירי הסמסונג. גם חברת "סאני", יבואנית מכשירי סמסונג עבור "פלא־פון", לא יכולה היתה לסייע לי. נציגי החברה מבטיחים שהנושא בטיפול, וכי ייפתר תוך זמן שאינם יכולים להעריך את משכו. אינני יודע אם הבעיה נפתרה אצל מכשירי המילניום: האפשרויות הכלכליות שלי לא מאפשרות לי לבדוק זאת אישית: אפילו כ־VIP זה עולה כ־3000 שקלים.

בדיקה באתר של "סמסונג" מאפשרת לראות שהכבל קיים ומשווק בארצות הברית. אלא שהוא לא מיובא לארץ, בינתיים. כנראה מפני שקידמה פירושה למכור הרבה מכשירים בזמן קצר, ולא להמציא לצרכנים פוטנציאליים פתרונות אמיתיים לצרכים התקשורתיים שלהם, המתקדמים בתכונותיהם. נקווה שעד למילניום – גם הבאג הזה ייפתר.

מיכאל הנדלזלץ

הסוכנות לביטחון לאומי של ארה"ב הכריזה על בובת הפרבי כעל סכנה לביטחון הלאומי, בגלל מכשיר ההקלטה שלה שעלול להקליט סודות מדינה. בתמונה: האיברים הפנימיים של פרבי, שגרמו להיסטריה.

2. השעה: 1:00 בלילה. אמצעי הגלישה: חיבור לאינטרנט באמצעות רשת הכבלים של תבל. המהירות: 1.5... 1.4...1.2... 1.0 קילובייט לשנייה – ודי. לא, הספרות לא התהפכו. 1.5 קילובייט לשנייה – זו מהירות הגלישה באמצעות הכבלים. לפעמים קצת יותר, אבל לעתים לא כל כך רחוקות, גם פחות. זה קצב הגלישה באמצעי שאמור לספק לצרכניו קצב העברה אפקטיווי של 250 קילובייט בכיוון הלוך, ו־80 קילובייט בחזור.

כ–200 גולשים משתתפים בניסוי המשותף לזכיינית הטלוויזיה בכבלים, תבל, לחברת נטגיים, המפתחת מודמים לתקשורת נתונים מהירה על תשתית הכבלים, ולנטוויז'ן, ספקית האינטרנט. עם כל הטכנולוגיה המתקדמת המחברת את המחשב הביתי אל העולם האינסופי, ניתן היה לצפות למהירויות גלישה מדהימות. ואכן, יש עולם כזה, אלא שהוא מתכנס לכמה אתרים בודדים בישראל – בעיקר של נטוויז'ן ו־IOL. מהירות הגלישה באתרים אלה מרשימה – 25, 40 ואפילו 80 קילובייט לשנייה: התוכנות והיישומים "נספגים" לתוך זיכרון המחשב כהרף עין. ואולם, קפיצה קטנה לחו"ל, ושוב חוזרת מהירות הגלישה לתקופת האבן.

הסיבה העיקרית למצב המייאש הזה היא צוואר הבקבוק שנוצר בנטוויז'ן. מכיוון שהבתים מחוברים ברשת דו־כיוונית מהירה למוקד חברת הכבלים, והשרת של תבל מחובר לנטוויז'ן בקו פריים ריליי של 256 קילובייט לשנייה, המהירות עד לנקודה זו היא מקסימלית. אבל ביציאה לשדרת האינטרנט, נאלצים המשתתפים בניסוי לחכות בתור כמו כל המנויים של נטוויז'ן.

שני טכנאים (במשרה חלקית) מטעם תבל, מספקים תמיכה טכנית לעכברי הניסוי – למרות שכמעט שאין צורך בכך. אחת לשבועיים בערך צצה תקלה כלשהי ברשת, כגון ניתוק הקשר למשך 24 או 12 שעות, או ביטול אפשרות השימוש בתוכנת icq למשך כמה ימים, ואז נאלץ הגולש המכור לרכון אל מאחורי המחשב, לנבור בקרביו ולמתוח שוב את כבל הטלפון הדקיק והפרמיטיווי, ולהתחבר לעולם בדרכי האספסוף.

בנוסף לכל התלונות, גם אתר הבית של אינטרגיים אינו מציאה כל כך גדולה, וחבל. עמוד שער מאכזב עם אנימציה של טיסה בחלל, כמה קליפים ב–VDO, כמה תוכנות משחק, וקישוריות בודדות, בעיקר לאתרים ישראלים הקשורים לשלוש החברות המפעילות את הניסוי. מכיוון שבאתר זה מתקבלות מהירויות גלישה גבוהות ביותר, היה כדאי לפחות לנצל את העובדה הזאת, ולאכלס את האתר באטרקציות מגוונות ומפתיעות יותר.

נכון שזה בסך הכל ניסוי, נכון שכיום אין בזה כל רווח כלכלי ונכון שלמשתתפים בניסוי זה לא עולה אפילו אגורה אחת, אבל בכל זאת – מגלישה באמצעות הכבלים אפשר היה לצפות לקצת יותר. בעיקר לקצת יותר מהירות.

אלידי וידל

הבאגים בעתידנו

1 בינואר 2000 הוא לא התאריך היחיד שאמור להדאיג את משתמשי המחשבים

קדחת המילניום היא אחד הגורמים המרכזיים המזינים את החרדה מפני באג שנת 2000. ממש כפי שספר החיזיון בברית החדשה הביא להפצתם של חזיונות אפוקליפטיים באירופה במאה העשירית, שנת 2000 העניקה לחברה של היום את יום הדין שלה. אבל שנת 2000 אינה התאריך המסוכן היחיד עבור מערכות ממוחשבות. רשימת הבאגים שלהלן נובעת מניסיונות קצרי ראייה לבצע קיצורי דרך, לחסוך בזמן הדפסה או להימנע מוויכוחים. חבל רק שהמתכנתים האחראים להם כבר לא יהיו בסביבה כשאפשר יהיה ליהנות מפרי עמלם...

22 באוגוסט 1999
איפוס ה–GPS

זוהי הפעם הראשונה שבה יצטרכו תוכנות של לוויינים המקיפים את כדור הארץ לעדכן את התאריך שלהן. לווייני GPS מודדים את הזמן בשבועות. אחת ל–1024 שבועות (בערך 19 שנים ושמונה חודשים) הם מאפסים את המונה מ–1023 לאפס. מאחר שהמערכת פועלת מ־5 בינואר, 1980, עוד לא נערך ניסוי חי של האיפוס הזה. מערכות בינלאומיות להעברת כספים משתמשות בלוויינים אלה לקביעת תאריכים, ועלולות לבצע טעויות של 20 שנה בחישוב ערכי ריבית.

9 בספטמבר, 1999
באג סוף הקובץ (חלק א')

תוכניות המשתמשות ב"9999" כדי לסמן סוף קובץ, עלולות לטעות ולחשוב שהתאריך 9.9.99 הוא סוף של קובץ – או להיפך. עד לתאריך הזה יש להניח שבאגים בנוסח זה של שנת 2000 כבר יהיו נפוצים מאוד בחיינו, ויתרחשו כל אימת שחוזים עסקיים, מרשמים לתרופות, כרטיסי טיסה וכדומה יכללו התייחסות לתאריך עתידי המתרחש בשטח ההפקר המסומן ב"00".

1 בינואר 2000
הגדול מכולם

אפילו אם 85% מכל היישומים המועדים ללקות בבאג שנת 2000 יתוקנו עד אז, ישנם 1,700,000 יישומים שייפלו בראש השנה האזרחית הבאה. ג'ייסון מאתוסו, המנהל האסטרטגי של פרויקט שנת 2000 במיקרוסופט, גייס מאות אנשים שעסקו בכתיבת הקוד של החברה, על מנת לבער את הבאג ולהקטין את הנזק, אבל רוב המוסדות לא יכולו להרשות לעצם את התענוג הזה. המתכנתים שכתבו את הקוד שלהם נדדו כבר מזמן לפרויקטים אחרים.

8 בספטמבר 2001
באג סוף הקובץ (חלק ב')

גל אחרון של בעיות הקרבה לשנת 2000 יגיע כשמתכנתי יוניקס, המשתמשים ב־"999,999,999" כדי לסמן סוף קובץ, יגרמו למערכות לבלבל בין המספר הזה, לבין העובדה שבתאריך זה יחלפו בדיוק 999,999,999 שניות מאז 1 בינואר שנת 1970, לפי שעון יוניקס.

19 בינואר 2038
קץ הזמן על פי יוניקס

בעוד כמעט 40 שנה, ייתקלו מערכות יוניקס בבאג זמן משל עצמן כשמספר המילישניות שחלפו מאז 1 בינואר 1970 יתפח מעל ומעבר לערך הניתן לאחסון ב־32 ביט. המומחים מציעים להירגע ולקבל פרספקטיווה: "הבאג יצוץ רק בעוד 40 שנה. לפני 40 שנה בכלל לא היו מחשבים בשימוש מסחרי".

1 בינואר 10,000
באג שנת 10,000

בשנת 10,000, תוכנות עם שדות של ארבע ספרות יחשבו שהגיעה שנת האפס לספירה. לא מתקבל על הדעת? זיכרו שמרבית הנושאים הקשורים לבאג 2000 היו ידועים למפתחים כבר בזמן שכתבו את הקודים הפגומים שלהם. בהתחשב בתעריף הגבוה מאוד שגובים היום המומחים לשפות מחשב נכחדות, יש להניח שתלמידי קולג' בשנת 9998 ימצאו דרך קלה לממן את שכר הלימוד שלהם באמצעות הוראה של סודות שפת תכנות בת 8000: הקובול.

WIRED

פוקוס הארץ בשיתוף תדיראן מערכות מידע

לרשום ביומן

11.2.99

ועידת הארץ לאבטחת מידע

יום ה', 11.2.99 - אולם הטרקלין, גן-אורנים, ת"א

הוועידה תתמקד באספקטים השונים של הנושא "החם" ביותר בתעשיית ההי-טק!!!

קהל היעד: בכירים בחברות, מנהלי אבטחת מידע, מנהלי יח' מחשב, מערכות מידע, יועצים משפטיים, קציני בטחון של חברות ומפעלים, בתי תוכנה, מנהלי פיתוח עסקים, משרדי ממשלה.

תכנית הוועידה:

8:30 התכנסות והרשמה

- עבירות מחשב המבוצעות בישראל
- אבטחת המידע לקראת המילניום הבא - גב' נעמי אברמסון מנהלת תחום אבטחת מידע, "תדיראן מערכות מידע"
- הצפנה ידידותית של דאר אלקטרוני - מר יצחק פומרנץ, יו"ר ומנהל טכנולוגיה, "אליראו"
- הפרדה - קישוריות מאובטחת באפס תחזוקה - מר ארז דימנט, מנכ"ל "וולטר"
- טלפון סלולארי - מי באמת מאזין לך? - מר קובי ליה, מנהל פעילות רשתות "מוטורולה" תשתיות סלולאריות

הפסקת קפה

- הפיכת רשת המחשבים בחברה למערכת מאובטחת היטב - מר אשר יוש[illegible], מנכ"ל "סקיוריטי 7"
- יצירת רשתות פרטיות (VPN) בתוך ומחוץ לארגון - מר משה גליקשטיין, סמנכ"ל מחשוב "בינת תקשורת"
- תכניות דרוניות (וונדלים) באינטרנט - הבעיה ופתרונה - מר שמעון גרופר, חב' "אלאדין"
- איך מאבטחים מידע בסביבה מבוזרת והטרוגנית? - מר עודד ברידא, מנהל טכני "CA" ישראל
- כיצד להפוך את משרדך למבצר? - מר מאיר פלבסקי,
- שימוש וניצול לרעה של מידע פנים - עבירה או נורמה? - עו"ד מישל אוחיון

13:30 ארוחת צהריים

- אל תחמיצו!!! מיצג - פריצה בזמן אמיתי! - לאחר ארוחת הצהריים

"האקר" - את המומחה - מיצג פריצה וניתוב לפתרונות - דקר נאוי, ערן ספרא "תדיראן מערכות מידע".

בחסות:

Aliroo — Enterprise InterNetworking Security — PrivaWall שרת אבטחת הדואר האלקטרוני בארגון
COMPUTER ASSOCIATES — Software superior by design.
VOLTAIRE — Advanced Data Security
Security-7 — The Leader in Active Content Security
ALADDIN — KNOWLEDGE SYSTEMS INC
RADGUARD — מקבוצת רד-ביינת

מחיר השתתפות 450 ש"ח (כולל מע"מ), 10% הנחה למנויי הארץ.

נא למלא ולפקסס ל "עיתון הארץ" טל' 03-5121111 פקס: 03-6819296 (לעדי)

☐ כן, אני מעוניין להרשם לוועידה ☐ כן, אני מעוניין להכניס חומר פרסומי לתיק משתתף, בתשלום.

שם: ______ חברה: ______ תפקיד: ______ טל: ______

פקס: ______ כתובת למשלוח חשבוניות: ______ חתימה: ______

כרטיס אשראי: ☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מס' ______ בתוקף עד ______

רצ"ב המחאה ע"ס: ______ מס' המחאה ______ מס' חשבון ______

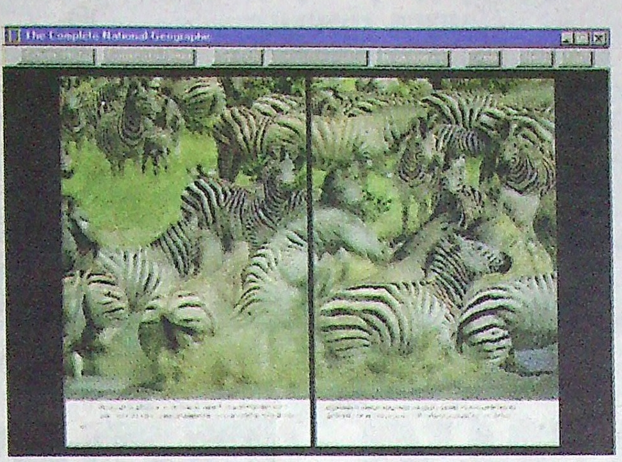
בנק ______ סניף ______

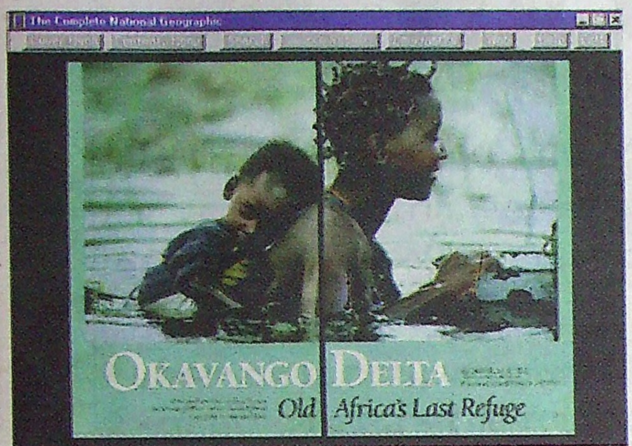
e-mail ______

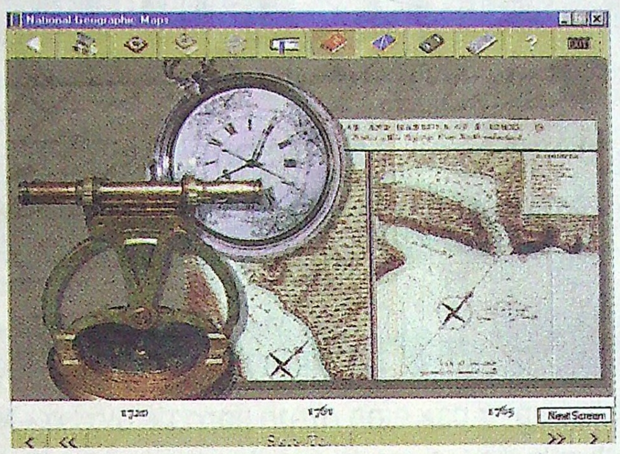
*את התשלום יש לבצע עד ה-8.2.99

הודעת ביטול בכתב עד 8.2.99

הזמן הצהוב, גרסת המולטימדיה

על שני פרויקטים חדשים ומדהימים של "נשיונל ג'יאוגרפיק"

כל מי שעוד שומר במרפים העליונים של ספרייתו שורות שורות של מגזיני "נשיונל ג'יאוגרפיק" ישנים, יכול להתחיל לשקול לעשות עוד צעד בדרך להקמת "הספרייה הרזה" – זאת הווירטואלית ונטולת האבק. אחרי תרגום המגזין לעברית והתחלת השידורים של ערוץ ה־NG בכבלים, מיהרו ב"נשיונל ג'יאוגרפיק" לקפוץ על המודעות הגוברת בארץ למפעלם, והחלו את שיווקן של שתי חבילות תקליטורים מביתם המוקפד.

"The Complete National Geographic" הוא אחד הפרויקטים המרשימים והשאפתניים במולטימדיה, שעכשיו יכול לפאר כל שולחן עבודה ביתי שבעליו מוכן להשקיע 1,290 שקלים. נשמע הרבה, אבל התמורה נאה בהחלט: 31 תקליטורים, שמכילים את כל הגיליונות המלאים של המגזין ב־109 שנות הוצאתו לאור, מ־1888 ועד 1997 (עדכונים לשנים הבאות מובטחים בהמשך). התקליטורים לא ערוכים כקבצי טקסט, אלא כגיליונות ממש – כולל הכריכה – שניתן לדפדף בהם עמוד אחרי עמוד. זה אומר יותר מ־9,300 מאמרים מלאים, 180 אלף תמונות, וגם אלפי עמודי פרסומות, שאחרי מאה שנה הופכות לאייטם בפני עצמן.

העיון בתקליטורים השונים מספק חוויה מרתקת. לא מדובר רק במאגר מידע סטנדרטי הניתן לחיפוש, אלא בתעודה מרתקת על התפתחות המדע, על השתלטות האדם על הטבע וכיבוש העולם בידי החוקרים, על התפתחות עמים שונים והיכחדותם של אחרים – מבט מדוקדק וחסר פשרות על האינטרקציה הבלתי פוסקת בין האדם לטבע, ועל השפעתם ההדדית.

כבונוס אפשר כמובן להתרשם מהתפתחות הצילום, מהשינויים שחלו בתפישה של מושגים כמו מיעוטים, ובגישה לבעלי חיים, אסונות טבע ועוד. הדברים באים לידי ביטוי בעיקר כשעוקבים אחרי נושא אחד לאורך השנים. מומלץ במיוחד לעיין בכתבה המרתקת "התרשמויות מפלשתינה", שמופיעה בגיליון חודש מארס 1915, או בזו העוקבת אחר המשלחת להר סיני, שסיפורה המלא התפרסם בגיליון מאי של שנת 1891 – עם תמונות.

כדי להשלים את התמונה (או למצות את הרווחים, תלוי מאיזה צד מסתכלים), משווקת לצד חבילת הענק קופסה נוספת, של ה"National Geographic Maps". זאת כוללת, למי שלא זוכר, את המפות המדהימות שהיו מצורפות לעיתון אחת לכמה גיליונות, וכללו – בניגוד לאטלס האדום מבית הספר שהתרכז במפות גיאו־פיסיות משעממות – נתונים מרתקים מלווים בגרפיקה יפיפיה. ושלא כפי שרומז שמן, המפות הללו לא מגבילות את עצמן לתיאור מקומות גיאוגרפיים. יש מפות שמתארות את התפתחות הדינוזאורים, את חייו של כוכב מלידה ועד מוות, את פרישת הלווייתנים באוקיינוסים ועוד. ולא צריך להיכנס ללחץ – בסי. די רום זה לא מתקמט.

אז אפשר לזרוק את החוברות הישנות? לפי אותו היגיון היינו צריכים להיפטר גם מכל חוברות ה"פלייבוי" וה"פנטהאוס" הישנות, אחרי שעלו האתרים האלה לרשת. מי שזורק אותן – שיקום. עם כל הכבוד לטכנולוגיה – ואין כמוה לשימור – אין כמו מגע של כרומו.

"The Complete National Geographic". הפצה: הד־ארצי; מחיר: 1290 שקלים

"National Geographic Maps". הפצה: הד־ארצי; מחיר: 390 שקלים

נטע גורביץ'

לבחירה בגלקסיה לחץ כאן

הגולשים מכוונים את טלסקופ החלל האבל

משתמשי האינטרנט יכולים לכוון את טלסקופ החלל האבל על מנת לערוך תצפיות בגלקסיות רחוקות, במסגרת הפרויקט Hubble Heritage Project. אתר הפרויקט מציע לכל המבקרים בו להשתתף בסקר, שיקבע לאיזו משלוש גלקסיות יופנה הטלסקופ. הסקר יינעל ב־14 בפברואר, ובחודש אפריל הקרוב תפנה סוכנות החלל האמריקאית נאס"א את הטלסקופ לעבר הגלקסיה שתיבחר.

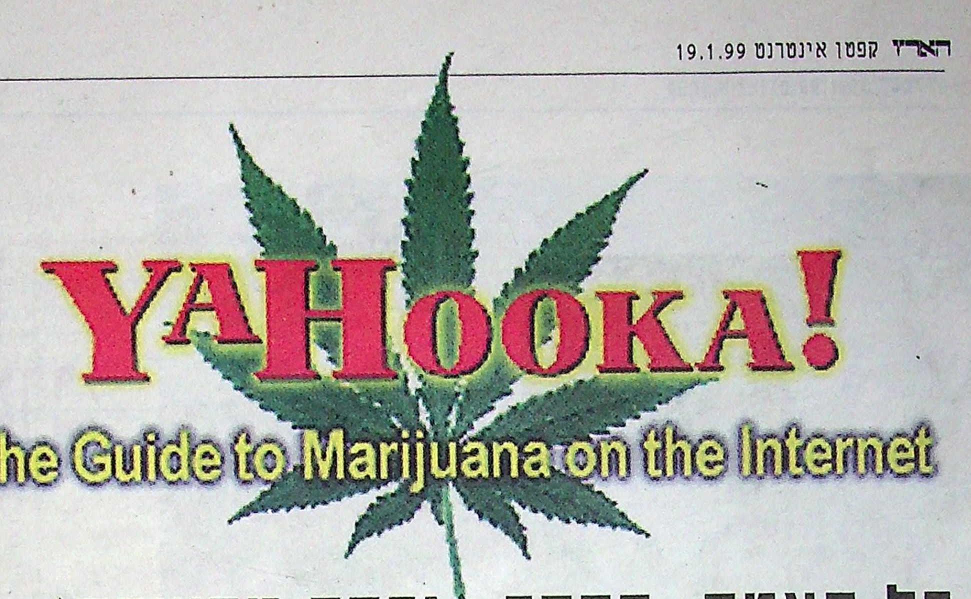
אין זו הפעם הראשונה שהציבור מקבל הזדמנות לכוון את הטלסקופ. מאז נכנס הטלסקופ לשימוש, הוזמנו אסטרונומים חובבים להגיש לנאס"א הצעות ובקשות לצפייה באובייקטים נבחרים בחלל. נוהג זה הופסק לאחר שהתברר כי הוא סבוך ויקר מדי עבור הסוכנות.

"האבל הוא מכשיר מסובך למדי", אומר קית' נול, החוקר הראשי של הפרויקט. "ובקשות כאלה מצריכות זמן וכוח אדם. אנחנו מקווים שהפרויקט הנוכחי יעודד את קהילת החובבים לשוב ולקחת חלק פעיל בעבודתנו".

הגלקסיות המועמדות לבחירה הן UGC 3697, NGC 4650A ו־NGC 4565, שתיאורן ותמונותיהן נמצאים באתר הפרויקט. בימים הראשונים להפעלת האתר השתתפו אלפי אנשים בסקר, אבל נול מסרב לגלות איזו מן הגלקסיות מובילה. "אני מחכה לתוצאות הסופיות", הוא אומר. "ברגע שתושלם ההצבעה, נתחיל לכוון את האבל לאתר הנבחר".

http://heritage.stsci.edu/public/forms/sitepage.html

WIRED

כל האמת, הספר (גרסה מקוצרת)

המנכ"ל־לשעבר ממשיך את המסע אל האמת שנמצאת שם בחוץ

נראה שרגע האמת הגיע עבור ג'וזף פירמג', בונה האתר "המילה היא האמת", העוסק בחוצנים ובקשריהם עם כדור הארץ. האתר, שדיווחנו עליו כבר לפני כמה שבועות, הוא מגה-אתר, שלא לומר מגה-לומני, שעל פני מאות עמודים פורס סאגה היסטורית שיכולה בקלות לפרנס ספר שלם. אבל לפני שיתקבל הרושם שיש לנו כאן עסק עם מסטול בעל חיזיונות שלא יודע להבדיל בין ימינו לשמאלו, נקדים ונציין שמדובר במצליחן מדור הטכנולוגיה, שלפירוט הקריירה שלו נדרשת פסקה נפרדת – אם לא מצגת ממש.

פירמג' החל את דרכו בתחום הפיסיקה – תחום שבו טיפוסים משונים אך עטורי פרסים והצלחה אינם כה נדירים.

דו"ח אמין
עידו אמין

הפיסיקה משכה אותו, כך הוא אומר, מתוך אהבה למדע בדיוני, והובילה אותו לכיוון של מחקר אנומליות. משנתקל בחוסר הבנה ופרגון, עזב את התחום ושקע בהיי-טק. בגיל 18 כבר היה לו תואר מאוניברסיטת יוטה, והוא הקים את חברת סיריוס, שנמכרה לחברת נובל בשנת 1993 בעבור 24 מיליון דולר. במשך שנתיים הוא שימש כלא פחות מאשר סגן נשיא בחברת נובל, אחת מחברות המחשבים הגדולות בעולם שהתמחותה המסורתית היא ברשתות תקשורת.

ב-1995 עזב והקים חברה חדשה, USWeb, ששוויה מוערך במיליארדים. בעקבות מיזוג שעברה החברה לאחרונה, היא הפכה לענק המעסיק כיום כ-2000 עובדים. באחרונה פרש פירמג' גם ממנה – לפחות לעת עתה – על רקע שמועות שהכחיש, לפיהן הוא עבר את גבול המוזרות המקובל, והחל לטעון, למשל, שכל ההמצאות הטכנולוגיות שהצעידו את האנושות (ואת עמק הסיליקון) קדימה בשנים האחרונות מבוססות על מידע שהגיע לבני הארץ מצלחות מעופפות, ובין היתר ממחקרים שנערכו בעקבות פרשת רוזוול. פירמג' עצמו מכחיש אמירות גורפות כאלה, וטוען שהטריוויאליזציה של הנושא היא חלק מניסיון ממשלתי מכוון ליצור "מסך גיחוך". אך הוא מוכן לומר שההחלטה על פרישתו התקבלה לאחר שהגיע למסקנה שהשקפותיו בנושא הצלחות המעופפות עשויות להזיק לשמה הטוב של החברה וליצור "משבר אמון".

מחליפו של פירמג' – רוברט שואו, מנהל לשעבר מ"אורקל" – הצהיר מיד לעיתונות בפוליטיקל-קורקטיות מתובלת בחוש בורסאי מחודד כי "צעדו זה של פירמג' מוכיח כי תמיד היתה טובת החברה לנגד עיניו".

[illegible]ים למען המשקיעים וההצלחה הכלכלית נזרק לכלבים המ[illegible]ר בעל החזון, שהחל לגלוש לחזיונות בסגנון "מפגשים מהסוג השלישי" במשרדו שבקומה ה־300? אי אפשר להאשים את מי שמעלה השערות כאלה בנוסח עדות ה"אקס-פיילס", ובעמק הסיליקון כבר מעלים אותן, אם כי פירמג' עצמו לא אוהב את כינויו החדש "מאלדר של עמק הסיליקון". אחד הה[illegible]לים הוא, שבניגוד למאלדר – שעבורו פיטורים הם סוף הד[illegible] – עבור פירמג' מדובר בהתפטרות דה־לוקס, ובעצם בפרישה לפנסיה מוקדמת שהעניקה לו הזדמנות להגשמה של חלום.

באתר-העל שלו מציע פירמג' סקירה היסטורית על תולדות האנושות, לאורך כ-600 עמודים. השבוע, במכתב ששלח אלי (ואל עוד כמה מבקרים באתר), הוא מודה: "אני מבין שעבור רבים זה בלתי אפשרי למצוא את הזמן הנדרש לקריאה של מאות עמודים, במיוחד און־ליין, ולכן אני מציע לך גרסה מתומצתת (מעין "גרסת העורך"). הוצאתי מיליונים כדי שתוכלו לקרוא זאת ללא תשלום, לכן זו לא דרישה מוגזמת לבקש שתקראו גרסה מקוצרת זו".

המסקנות שהעלה על הכתב, הוא מבטיח, "הן בסדר גודל משמעותי יותר ממה שאתם מתארים. ההשלכות מציתות את הדמיון". הרצון לחלק זאת עם כלל האנושות, מוסיף פירמג', נובע מהסיבה ש"אתם אחי ואחיותי, במובן עמוק יותר מהמסגרות החברתיות המפלגות אותנו לקבוצות. אנו חלק מהמין האנושי, ההומו־סאפינס, יצירה שבירה אך עתיקה הניצבת בפני מימוש הפוטנציאל שלה".

"בסיפור זה" ממשיך פירמג', "המנכ"ל שבי הפך ליצור אנוש, המדען הפך מפסימיסט לאופטימיסט, והספקן נפתח". הקובץ המקוצר – רק 240 עמודים – בפורמט וורד 97, נמצא בכתובת:

http://www.TheWordIsTruth.org/TheTruth.doc

פלישת חוטפי הדומיינים נמשכת

לא רק המאבק בקונספירציות של הממשל – גם המאבק בחוטפי הדומיינים נמשך השבוע. בעוד שמיקרוסופט מבססת את תביעתה נגד הטקסאנים שחטפו את הדומיין "חלונותמיקרוסופט", גם ב"יאהו" מתעצבנים מאתר אחד שנשמע דומה מדי: "יאהוקא".

המילה היא שילוב של "יאהו" ו"הוקה" – המילה האנגלית לנרגילה. מאחורי השם מסתתר אתר שהוא "המדריך למריחואנה באינטרנט". לפני שבוע שלחו עורכי הדין של "יאהו!" דרישה ל"יאהוקא" להפסיק להשתמש בשם ואף להעביר את הדומיינים הרשומים ל"יאהו!" – וכל זאת, משום שלטענתם עלול להיווצר הרושם כי "יאהו!" קשור ל"יאהוקא" בצורה זו או אחרת.

טיול באתר הניב שתי מסקנות: ראשית, כנראה שב"יאהו!" מעשנים יותר מדי, שכן קשה לטעות ולחשוב שיש קשר בין האתרים. ושנית, משהו לא טוב קורה בעולם אם האצבע של "יאהו!" על ההדק המשפטי מהירה יותר מזו של מיקרוסופט. [illegible] זה ה"יאהו!" שעליו גדלנו.

[illegible]גב, ב"יאהו!" עצמו יש סיווג שלם של אתרים שהשם "יאהו!" משולב בהם:

http://dir.yahoo.com/Entertainment/Humor__Jokes__and_Fun/By_Topic/Computers_and_Internet/_Internet/Website_Parodies/Yahoo

[illegible]אתר "יאהוקא" מנפנפים ברשימה של כמה אתרים כאלה [illegible]שמותיהם לא-לגמרי-שונים מ"יאהו!". למשל: "ג'והו!", אינדקס סלבריטיז יהודי (http://www.jewhoo.com), "יוהו!" שהוא אינדקס למשהו שאני לא הצלחתי להבין (http://www.yoohoo.com), ו"נט'נ'יאהו!" (http://www.reshet.com/atar/netnyahu) – אתר סאטירי על ראש ממשלה במזרח התיכון, שנוסד פעם על ידי עיתונאי אינטרנט מישראל בשנות הפנאי, כאשר כאלה עוד היו לו.

MP3, וכולם מרוצים

"תפוז" נותנת במה למוסיקאים צעירים, ובאקו"ם מברכים

הפורטל (שער הרשת) של תפוז יפתח בקרוב בימה וירטואלית לאמנים ויוצרים צעירים בתחום המוסיקה, שרוצים להגיע אל התודעה הציבורית אבל לא ממש יודעים איך. מ־1 במארס יוכל כל מוסיקאי צעיר לקבל בתפוז עמוד בית בחינם, במסגרת "פורום יצירות מקור" – שמו הזמני של הפרויקט. העמוד יכלול תמונה של הזמר או ההרכב, תיאור סגנונם המוסיקלי, כלי נגינה, השפעות, לוח הופעות, שמות של אלבומים וסינגל משיריהם בפורמט MP3.

הפרויקט זוכה לעידודה של אקו"ם. שם רואים בו מקום שבו יוכלו יוצרים צעירים לנהל קהילה ולהשמיע את החומרים שלהם. הטובים ביותר יצמחו משם, "ובסופו של דבר זו עשויה להיות חממה לשלמה ארצי הבא", כדברי אנשי אקו"ם.

מה ירוויחו באקו"ם מכל הסיפור?

ניר רפואה, מעורכי תפוז, סבור שאין להם מה להפסיד: "אני מניח שאקו"ם יוכלו להרוויח בכך שהם יוכלו לשלוח אי-מייל לכל אומן שיראה להם ולהזמין אותו להצטרף לאקו"ם. כרגע הם מאפשרים הפצה של MP3 בלי לעשות מעקב תמלוגים".

כמה זה עולה לנו?

"הפרויקט הוקם בחינם. אנחנו לא מקבלים תשלום מהאומנים או מהאנשים שיורידו שירים. אנחנו לא מרוויחים כלום, רק היצירות מרוויחות".

אז מה האינטרס?

"האינטרס הוא ליצור קהילה של מוסיקאים ומאגר של יצירות שאי אפשר לשמוע בגלגל"צ או בתחנות רדיו אחרות. צריך לזכור שתפוז מרוויח מפרסומות. ככל שתפוז מתרחב כפורטל ומסייע יותר לאנשים, נכנסים אליו יותר גולשים, ואני מקווה ומאמין שבסופו של דבר נרוויח".

ההיענות לפי שעה מרשימה. עד כה פנו 20 להקות בבקשה להיכלל בפרויקט.

הפרויקט לא עשוי לעצבן את חברות התקליטים? אתם נותנים בעצם מוסיקה בחינם, בדלת האחורית.

"אני לא חושב שזה מעצבן אותם. כל זמר או יוצר מקבל מקום לסינגל אחד, ומדובר באומנים צעירים שמקליטים בחדרי חזרות או באולפנים קטנים ופרטיים. אין כאן הפקה מוסיקלית ברמה של דיסק. זה לא יסכן את חברות התקליטים. להיפך, זה עשוי לתת להם יותר אינפורמציה על מה שמתחולל בשוק, והם ישתמשו בזה כדי לגלות יוצרים צעירים".

ב"הליקון" טרם שמעו על הפרויקט של תפוז. חנה בירן ממחלקת יחסי הציבור מניחה שאיכות החומרים המוסיקליים שיופצו בתפוז לא תהיה גבוהה, כיוון שהם יגיעו מאומנים שתקציבם מוגבל. "על פניו זה נשמע יפה ונחמד, כי יש אומנים רבים שמנסים להגיע לתודעה, וזה יכול לחסוך מאיתנו לשוטט במועדונים ובמרתפים כדי לחפש את הכשרונות".

ומה אומרים נותני הטון במוסיקה הישראלית? רפואה אומר שמוסיקאים מקצועיים מפרגנים מאוד לרעיון. המוסיקאי יאיר ניצני, בעל חנות המוסיקה הווירטואלית "מיוזיק נט": "באופן כללי אני תומך בכל דבר שחושף אנשים למוסיקה. זה נשמע לי בהחלט מדליק".

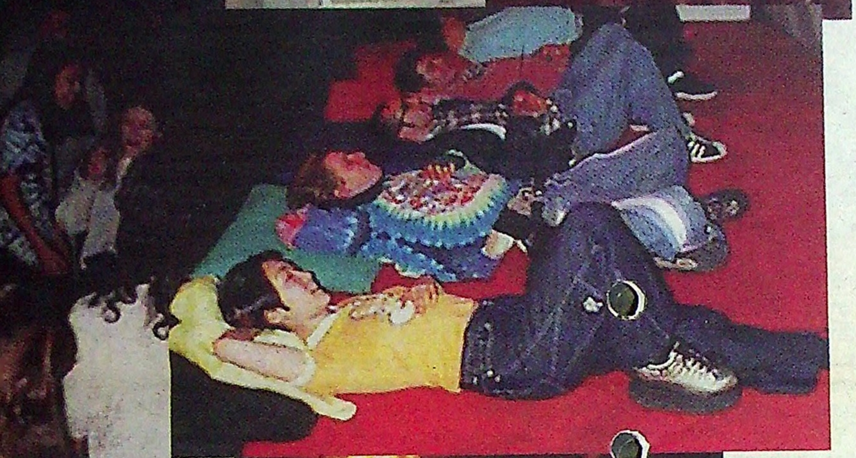
צודי דאר

דוגמה מתוך האתר לעתיד

אמנים המעוניינים להיכלל בפרויקט מוזמנים לפנות אל
refua@tapuz.co.il

תה קמומיל, סלט אגסים ופתרון גאוני למסחר אלקטרוני

דברים קורים בסן־פרנסיסקו, המכה של האינטרנט. האנשים שמעצבים את הרשת מדליקים קטורת, נוסעים ברולרבליידס, מבלים ברייבים, ויש להם גם זמן לשנות את העולם. שלום, אהבה ומוסיקה טובה, גרסת '99

דרור פויר, סן־פרנסיסקו

"קפה סנטרו" ממוקם מול סאות' פארק, בלב שכונה בסן־פרנסיסקו שנקראת SOMA (ראשי תיבות של דרום לשדרת מרקט). בשכונה הזו – שהיתה פעם אזור תעשייה – מתרכזות היום רוב חברות המדיה הקטנות והעצמאיות, עשרות סטודיואים של בוני אתרים, ושם נמצאת גם מערכת המגזין "ויירד". בעמק הסיליקון יושבות החברות שמנסות לעשות כסף, מדרום למרקט יושבים האנשים שרוצים ליצור דברים מעניינים. כמו שאפשר לדמיין, מדובר בשכונה מעוצבת, עמוסת לופטים ענקיים בצבעים זרחניים. יוצרי "פלורנטין", סביר להניח, חולמים בלילה על מקום כזה בדיוק, אבל בבוקר הם מתעוררים.

כל האנשים האלה הולכים לשתות תה קמומיל של בוקר (קפה זו מילה גסה בסן־פרנסיסקו) ולאכול צהריים ב"קפה סנטרו" (סלט אגסים וקממבר זה הלהיט). זבוב שיישב שבועיים על הקיר בקפה סנטרו (http://www.caffecentro.com) יוכל, אם רק ילמד לדבר עברית, לערוך את "קפטן אינטרנט", או לפחות להיות הראשון שיידע על מיזוגים, הנפקות ורכישות צפויות, כמו גם מה בדיוק יהיה הטרנד הבא בעיצוב ויצירת תוכן באינטרנט. כבר עשרה ימים שאני קופץ לשם כל בוקר, נחנק עם התה קמומיל שלי (ואחר כך רץ לשתות קפה במקום אחר) ולומד דברים חדשים (למשל, ש"מולטימדיה" ו"אינטראקטיווי" הן מילים כמעט גסות).

סן־פרנסיסקו היא המכה של האינטרנט. כאן נולדה הרשת, ומכאן יוצאות הבשורות החשובות. המקום שתופסת הרשת בחיי היום־יום כאן הוא עצום: כותרות ראשיות בעיתונים היומיים, הרבה מעל נושאים שוליים כמו המשפט של ביל קלינטון; שלטי חוצות ענקיים מפרסמים אתרים, כמו גם חלק גדול מהפרסומות בטלוויזיה, לארה קרופט מרוחה בענק על כל בניין רביעי, על כל בניין שני יש תמונה של iMac; אנשים נותנים את כתובת האימייל שלהם עוד לפני הטלפון. האנשים מאוד נחמדים, מזג האוויר נעים ויש גם איזה גשר שעשוי מזהב.

הדוכן השומם של מיקרוסופט

נחתתי לתוך תערוכת "מקוורלד אקספו 99". סן־פרנסיסקו לבשה חג לכבוד התערוכה. בשורות טכנולוגיות חשובות לא יצאו ממנה (רק מחשבי iMac בחמישה צבעים חדשים), אבל היה אפשר לראות בה – ובצבעים טבעיים – את עוצמת הקשר הרגשי שחשים פה כלפי אפל. סטיב ג'ובס הוא משה רבנו, מייקל ג'ורדן, מיק ג'אגר והחלילן מהמלין ביחד. אליל. בבניין התערוכה הסתובבו אנשים, שלפי ההבעה על הפנים שלהם יכולתם לחשוב שהם מתחתנים. אנשים מבוגרים התרוצצו כמו ילדים בין מק למק, מצחקקים באושר, מלטפים את ה־G3 החדש בהתרגשות אין קץ ורוכשים ציוד היקפי כאילו אין מחר. אושר הוא מחלה מדבקת.

ולא רק מחשבים היו בתערוכה: היתה גם תערוכה של אמנות דיגיטלית, אליפות במשחקי מחשב, דוכנים בהם אפשר היה לקבל מסאז' בחינם. לא שום דבר שרואים בתערוכות מחשבים אחרות.

החשיבות העיקרית של מקוורלד היא תחושת הקהילה שהיא נותנת לאוהדי אפל. אנשים אוהבים להרגיש מיוחדים, בשביל זה לא איכפת להם לוותר על המון תוכנות ומשחקים שעדיין לא מיוצרים למק. הדוכן של מיקרוסופט, שהציגה את גרסת האקספלורר למק, עמד שומם.

קטורת, פירסינג וסמים קלים

וכמו כל שנה, לצד תערוכת המקוורלד, מתקיים פסטיבל "דיגיטל בי־אין" (Be־In Digital). זו השנה ה־11 שהפסטיבל, שנכון יותר יהיה להגדיר אותו כמסיבה, מתקיים. מדובר בגרסת דור האינטרנט לפסטיבל הבי־אין המקורי, שהתקיים בעיר בשנות ה־60. ברגע הראשון הייתי בטוח שהגעתי למקום

סן־פרנסיסקו היא המכה של האינטרנט. כאן נולדה הרשת, ומכאן יוצאות הבשורות החשובות. המקום שתופסת הרשת בחיי היום־יום הוא עצום

הלא נכון. מוסיקה הודית, מקלות קטורת דלוקים בכל מקום, אנשים קוראים בקלפי טארות, דוכנים של מקעקעים, קולעי צמות ומחוררי גוף (פירסינג); הבנים בשרוואלים, הבנות עם נקודה על המצח, פרחים מפוזרים על הרצפה של הגלריה הענקית, וכולם רובצים על כריות בצבעים פסיכדליים עם עיניים גדולות ואדומות, ולא מבכי. היפים, אין מילה אחרת, כולם שם היו היפים. כמו במנהרת הזמן.

הדיגיטל בי־אין מנסה לבחון את ההשפעה של המהפכה הדיגיטלית על "החיים האמיתיים". להבדיל משלוש השנים האחרונות, בהן התמקד האירוע בנושאים הקשורים במאבק על חופש הדיבור באינטרנט, זכויות אדם בעידן הדיגיטלי, וריבוי התרבויות ברשת (משם יצא לפני שלוש שנים קמפיין "הסרט הכחול", אחד הקמפיינים המוצלחים והאפקטיוויים ביותר בנושא חופש דיבור באינטרנט, ושם הוקמה "חזית החופש האלקטרונית" – foundaion electronic frontier), השנה השיק הבי־אין את קמפיין "די למלחמה בסמים" (peace campaign drug). לא מדובר במאבק ללגליזציה של סמים קלים, אלא בעיקר במאבק נגד השיטות שנוקטת הממשלה במלחמה בסמים.

איך זה קשור למחשבים? על פי מייקל גוזני, המייסד של האירוע, "רבים מהחלוצים והמובילים של תעשיית המחשבים, במיוחד בתחומי האינטרנט והמולטימדיה, היו, ועדיין, מושפעים משימוש בסמים". האירוע קרא למנהיגי התעשייה לנקוט עמדה ולקרוא למציאת פתרון שונה, פחות אלים, למלחמה בסמים. בכל מקרה, המארגנים רואים את המאבק הזה כחלק בלתי נפרד מהמאבק שלהם למען זכויות האדם. השימוש באינטרנט לקמפיין הוא הצהרה על הפיכתה של הרשת לכלי מאבק פוליטי.

אחרי מצעד ארוך מדי, לא בלתי משעמם, של דוברים שונים הקשורים במאבק נגד המלחמה בסמים, עלה הדובר הראשי, ג'ון פרי בארלו. בארלו הוא האיש שחיבר את "הצהרת העצמאות של הסייברספייס" (ראו "קפטן אינטרנט", גיליון מס' 81) והקים את חזית החופש האלקטרונית. הוא מכונה "תומאס ג'פרסון של האינטרנט". בארלו הצהיר שהוא "ראש אסיד, וגאה בזה", והזמין שני חברים לבמה. שני החברים נראו כאילו מישהו הקפיא אותם בוודסטוק והפשיר אותם לבי־אין. הם עלו לבמה, מסטולים לגמרי, ושרו איזה שיר מוזר. אחר כך התחיל הרייב, שהיה החלק היותר מוצלח של הערב. טכנו לא רע ניגנו שם, בבי־אין, וסוף סוף הרגשתי איך עברו השנים.

השיעור חשוב ביותר שלמדתי בסן־פרנסיסקו, ובבי־אין בפרט, הוא לא לזלזל בתיאוריית הקשר בין ילדי הפרחים לאינטרנט. בישראל זה נראה כמעט כמו בדיחה, אבל בסן־פרנסיסקו זה פתאום נראה כל כך ברור ונכון. שתי התנועות הללו יצאו מאותו מקום, כנראה שבכל זאת צריך להיות קשר: האמונה שכל בני האדם שווים, החשדנות המובנית כלפי כל ממסד, החשיבות של כל אדם כאינדיווידואל והחשיבות של כולם ביחד, כגוף אחד – כל אלה עמדו במרכז של האמונה ההיפית, וזה קיים גם באינטרנט.

אי־מייל מאוגנדה

תפסתי את ג'ון פרי בארלו באחת הפינות אחרי שהוא סיים את מופע האימים שלו,

מתוך הדיגיטל בי-אין - גרסת דור האינטרנט לפסטיבל הבי-אין של שנות ה-60

וסיפרתי לו שתרגמנו את ההצהרה שלו לעברית. הוא היה מאושר. מה אתה מאושר, שאלתי אותו, תירגמו את ההצהרה הזו לעשרות שפות. "כן", הוא אומר, "אבל אין הרבה שפות כמו העברית. בכל זאת, שפת התנ"ך. עבורי זה אומר המון". עזוב שפת התנ"ך, מר בארלו – אני אומר לו – אתה יודע איזה סיוט זה עם העברית באינטרנט? אין לך מושג. בכל מקרה, הוא ביקש שנשלח לו עותק, והבטיח לתלות את זה על הקיר.

"ותגיד עוד משהו, מר בארלו", אני ממשיך (ובינתיים המון אנשים מצלמים אותו), "אתה לא מרגיש שקצת נכשלת עם הצהרת העצמאות ההיא?". "מה פתאום", הוא עונה, "נכון, אם הייתי כותב אותה היום אולי הייתי מנסה להישמע פחות כועס ודידקטי, אבל בגדול אני חושב שצדקתי. תראה את האינטרנט היום". תראה את האינטרנט היום באמת, אני משיב, לא כפר גלובלי ולא בטיח. "למה?", הוא שואל, "השימוש הנפוץ ביותר הוא דואר. אנשים מדברים אחד עם השני. רק היום קיבלתי אימייל מאישה באוגנדה. איפה זה קורה בחיים האמיתיים?".

עם כל הכבוד לאישה מאוגנדה, אתה כתבת על מקום נטול כוחות שוק, מקום בו כל אחד לעצמו. תראה מה קורה היום ברשת.

"נו", הוא אומר, "אז בסדר. מה יותר אנושי מזה שכל מיני אידיוטים מנסים למכור לך כל מיני חרא? אולי קצת הפרזתי אז, אבל אם תשים לב, שום מדינה לא הצליחה – למרות שהרבה ניסו – להשתלט על הרשת, וגם שום חברת ענק לא משתלטת על אף אחד".

בערך אז באו כל מיני אנשים וגררו אותו משם. לא הספקתי להגיד לו שהוא מזכיר את צ'אק נוריס.

נהייתי היפי

למחרת בצהריים ישבתי על סנדוויץ' סלט ביצים ולימונדה ב"קפה סנטרו", ופגשתי שם את ליאור סער, מתכנת ואיש רוח, שעזב את ישראל לפני עשר שנים. כבר שבע שנים שהוא בסן־פרנסיסקו, העיר שיכולה להרגיע אפילו ישראלי. סער עובד בחברה קטנה, קונסטרקט (construct), שמתעסקת בכל מיני דברים שקשורים בתלת־ממד באינטרנט, VRML, סביבות צ'אטים תלת־ממדיות

״אין דבר כזה אינטרנט. יש TCP/IP. הפרוטוקול הוא הדבר היחיד שקיים באינטרנט, השאר זה השלכות של המקום, התרבות שלו, האנשים שבו״

וכדומה. אתרים יפים בונים שם בחברה, כדאי לקפוץ לאתר שלהם ולהסתכל. אוטוטו יעלה באתר של סוני משחק שידוכים חמוד מאוד שבנו בקונסטרקט. החברה – 20 אנשים – ממוקמת בלופט ענק ומקסים מדרום לרחוב מרקט. לכל עובד בחברה יש לפחות עשרה תחביבים: גלישה, דאייה, סקי, רולרבליידס. תגידו ספורט – סער מתעסק בו.

אנחנו מדברים קצת על הכשלון של התלת־ממד באינטרנט (אנשים פשוט לא צריכים את זה, מסתבר. זה כבד, זה מפיל את הדפדפן, זה איטי וזה די מעצבן באופן כללי). ג'יימס וולדרופ, אחראי הטכנולוגיות בחברה, חולק על דעתנו. הוא טוען שהתלת־ממד יחזור, בגדול ובקרוב.

שבע שנים בעיר, וסער עדיין מנסה לחבר את כל הקצוות – ההיפים, האינטרנט, ה־MP3, דור הרייב, המק הראשון, היוניקס, כל הדברים הטובים שיצאו מסן־פרנסיסקו. בדרך כלל הוא מצליח. הסוד, בגדול, הוא לחשוב בגדול. לחשוב על האנושות כעל מצפון אחד משותף. נהיית היפי?, אני שואל. כן, הוא אומר בלי בושה, נהייתי היפי.

אנחנו מדברים על ההבדלים בין האינטרנט בישראל לאינטרנט בסן־פרנסיסקו, וסער אומר ש"אין דבר כזה אינטרנט. יש TCP/IP. הפרוטוקול הוא הדבר היחיד שקיים באינטרנט, השאר זה השלכות של המקום, התרבות שלו, האנשים שבו". הוא צודק, ומרוב דיכאון אני מזמין עוד תה קמומיל. האמת, שקשה להיכנס לדיכאון של ממש בסן־פרנסיסקו. אני מנסה חזק חזק. לא הולך. בסדר, סער מנחם אותי, בישראל זה יילך יותר בקלות. אני מטביע את עצמי בקמומיל.

מי צריך ויזה

זה הזמן לשכור מכונית ולנסוע לעמק הסיליקון, אני אומר לעצמי. שעתיים אחר כך אני כבר בטריוונט. טריוונט (לפרטים נוספים: http://www.trivnet.com) היא חברת סטארט־אפ ישראלית, שקמה לפני שנתיים בהרצליה, ובימים אלה משלימה את הקמת הסניף שלה בעמק הסיליקון (שהוא, אגב, מקום יפה. רגוע). גיא רוביו, המנהל העסקי של החברה, כבר כמה חודשים נע על הקו ישראל־עמק הסיליקון, מתלהב מההתחלה החדשה ומתגעגע לחברה שלו שנשארה בארץ. גם היא מתגעגעת אליו, אני מעריך. כשאנחנו חוזרים למשרד מוסרים לו שהיא התקשרה.

מאחורי טריוונט, חברה המתעסקת במסחר אלקטרוני, עומד רעיון גדול: אנשים הרי לא אוהבים להכניס את מספר כרטיס האשראי שלהם לאינטרנט. אז למה לא לחייב אותם על בסיס התקשרות קיימת: ספק האינטרנט שלהם. בלי למסור יותר מדי מידע, בלי למלא טפסים ארוכים, ובלי לדאוג. ראית מוצר שרצית? קליק אחד, והוא שלך. בסוף החודש, תחויב דרך הספק. כל כך פשוט, כל כך מובן מאליו (ואני חוסך לכם את הבעיות הטכנולוגיות המסוימות, שנפתרו), איך זה שהם הראשונים שחשבו על זה?

טריוונט, לדעתי, תצליח: היא אפילו גייסה לה נשיא עם שם גדול: מייקל נאש, שהיה המנכ"ל והנשיא של "דיג'יקאש" – החברה שהיתה הדבר החם ביותר לפני שנתיים בשטח המסחר האלקטרוני, ונעלמה. דיג'יקאש עבדה בצורה אחרת, היא יצרה ללקוח "ארנק" וירטואלי, איתו ניתן היה לקנות. אנשים לא האמינו במוצר, וזו ההוכחה הטובה ביותר שזה לא היה מוצר טוב. אני נפגש עם מייקל נאש לראיון. הוא איש נחמד ביותר.

איך זה להיות נשיא של חברה ישראלית?

"כיף. החבר'ה האלה היו היחידים שבאו עם פתרון לבעיה שהטרידה את כולם, התשלומים ברשת. אני מרגיש מצוין עם האנשים, עם הפתרון, ומה שחשוב – עם הטכנולוגיה. מיקרוסופט יכולה להרשות לעצמה לצאת עם מוצר גרוע. אנחנו לא. השאלה היא אם נצליח לשווק אותו. כולנו יודעים שהטוב לא תמיד מנצח. צריך להיות גם חכם".

כן, אבל איך זה לעבוד עם ישראלים, יש הבדל?

"בחברה הקודמת שעבדתי בה, אנשים גמרו לעבוד מהר בשביל לרוץ ולשחק קווייק. כולם שם היו אלופים בקווייק. כשפגשתי לראשונה את האנשים מטריוונט שאלתי אותם, נו, ואיך אתם בקווייק. הם אמרו לי, 'פעם היה פה מישהו ששיחק בסימולטור טיסה, ואמרנו לו שזה לא מקצועי ושיוריד את זה'".

זה טוב או רע?

"תלך לנטסקייפ ותראה שם את המהנדסים, כל אחד שם עושה מה שבראש שלו. אחד מעצב את התא שלו כמו צוללת, שני כמו תא טייס. אנשים שם חושבים שלמהנדס מותר הכל, וזה כבר נעשה מגוחך. אי אפשר לסמוך עליהם. בישראל אנשים יודעים מה הם עושים, הם מפוקסים, עובדים קשה וקל לעבוד איתם. הם לא נותנים לרגש להפריע. נסה פעם לומר משהו לא במקום למהנדס בנטסקייפ – בחיים לא תראה את המוצר שלך גמור".

כן, הרבה טוענים פה שהמהנדס הוא האלוהים.

"אני חושב שזו תיאוריית אלף הקופים – שים אלף קופים בחדר עם מכונות כתיבה, ואחרי שנה הם יכתבו לך במקרה שייקספיר. חברות רבות מאמינות בזה ועובדות ככה עם המהנדסים שלהם. אני חושב שזה מגוחך. בסוף זה מוביל למצב שבו אף אחד לא יודע מה קורה. בדיג'יקאש אף אחד לא ידע מה בעצם המוצר, חוץ מהמהנדסים. זה אידיוטי. מספיק עם השלב היצירתי הזה, עברנו את זה".

מעניין.

"אני לא אומר שימי היצירתיות חלפו, אני אומר שצריך לבדוק שהטכנולוגיה באמת עובדת, גם כלכלית, שהרעיון צריך להיות שלם, כולל הפתרונות הטכניים – לא סתם לזרוק רעיון טוב לאינטרנט ולראות מה ייצא".

ואיך אתה רואה את עתיד המסחר האלקטרוני?

"מהצד של המשתמש. מה שיותר קל ופשוט – זה מה שיילך. אנשים חשבו שהמסחר האלקטרוני לא התרומם רק בגלל הפחד, אבל זה לא מדויק. פשוט לא היתה סיבה אמיתית לאנשים לקנות ברשת. כל מה שהיה שם זה רק קטלוגים סרוקים, ופורנו. ואז חברות האשראי באו עם הרעיון של SET – אחת הטעויות הגדולות ביותר שנעשו. זה היה כבד, ואיטי, וזה הרתיע יותר את המשתמשים.

"כרטיסי אשראי זה טוב לעולם האמיתי. זה חוסך מאנשים את הצורך לסחוב המון מזומנים והופך את הקנייה לקלה הרבה יותר, אבל ברשת כרטיסי אשראי זו טרחה לא נורמלית. לאט לאט אנשים מתחילים לקלוט את זה, שלא כל מה שטוב לעולם האמיתי יילך גם ברשת. בקניות גדולות באינטרנט – כמו של מחשבים ומכוניות – כרטיסי אשראי זה עוד הגיוני. אבל בכסף הקטן, זה מגוחך.

"מה גם שלא לכל אחד מותר לסחור באשראי, ולא לכל אחד יש כרטיס אשראי. קטינים, לדוגמא, שהם חלק גדול מהשוק ברשת, לא מחזיקים כרטיס אשראי. אנחנו פותרים את הבעיה של הסירבול. אצלנו בכלל לא צריך כרטיס אשראי. כל מה שצריך זה ספק – ולכל אחד יש ספק".

בשבוע הבא: ביקור ב"ויירד", יאהו!, עוד שתי חברות וקפה אינטרנט אחד

קפטן, הצילו!

בעיות בקומיוניקייטור, קשיים בהדפסה, בעיות בגיבוי, תקלות בג'אווה, צרות עם הלינקים וגם בעיות עם הילדים

קפטן שלום! תודה על עזרתך בפעם הקודמת; כעת יש לי בעיה חדשה: כאשר אני נכנס לאתרים מסוימים אני מקבל הודעה: Javescript Error. אני מצליח לראות את האתר, אבל האם אני "מפספס" משהו בגלל השגיאה הנ"ל? האם זה קשור לעובדה שאני משתמש באקספלורר 3?

תודה, דוד

הקפטן משיב: התשובה היא כן! וביתר פירוט: אקספלורר 3 הוא דפדפן מיושן שעבר עליו הכלח. בימים אלו, כשגרסאות 5 של האקספלורר והקומיוניקייטור כבר באופק, קצת מיושן להשתמש בגרסה 3. במקרה שלך, הדפדפן פשוט אינו תומך כראוי בג'אווה, ועל כן אתה מנוע מלראות ולעשות שימוש בחלקים של אתרים רבים. רצוי להוריד את גרסה 4 של האקספלורר:

http://www.microsoft.com/msdownload/iebuild/ie4sp1_win32/IW/24296.htm

או את גרסה 4.5 של הקומיוניקייטור

http://cgi.netscape.com/cgi-bin/nsda_info2.cgi

עם הדפדפנים החדשים תגלה שהרשת נראית לגמרי אחרת.

קפטן שלום! בעייתנו החלה כאשר

הנטסקייפ הפסיק לעבוד: למרות שיכולתי לקבל דואר אלקטרוני ולמרות שהצלחתי לראות מכרים אונליין ברשת ה-ICQ, הדפדפן לא הראה לי אתרים. בתחתית הדפדפן היה כתוב "document done", אך המסך נותר אפור. הבעיה נשארה גם אחרי שהתקנתי את הדפדפן שוב. עכשיו, לאחר שהתקנתי חלונות 98, האקספלורר, שגם הוא לא פעל קודם, התחיל להראות אתרים, אך הנטסקייפ (גרסה 4.04), עדיין עומד בסירובו. מה עושים? אני מעדיף את נטסקייפ על אקספלורר.

תודה רבה, יובל

הקפטן משיב: קיימת בנטסקייפ תקלה, האופיינית לגרסאות שלפני 4.05 ולגרסה 4.5. הסיבה לתקלה נעוצה בתוכנת getright, שגם אם הוסרה לחלוטין, מותירה עקבות בקומיוניקייטור. זו בעיה נדירה, שהתקנה מחודשת של הקומיוניקייטור (בשדרוג גרסה, לדוגמה) עשויה לעורר אותה מתרדמתה. ייתכן ששתי התוכנות יפעלו בהרמוניה, ואז, ביום בהיר אחד, יתרחש האסון.

על מנת לפתור את הבעיה ממליץ הקפטן להוריד את הקובץ הנ"ל:

http://www.headlightsw.com/fix_nscp.zip

לפתוח אותו, ולהריץ את הקובץ FIX_NSCP.REG.

"זיקוקין די-נור", לאלמונית

קפטן יקר ברשותי תוכנת חלונות 95. בכל פעם שאני נותן פקודת הדפסה למדפסת, מתקבלת ההודעה הבאה: "השוליים של מקטע 1 מוגדרים מחוץ לאזור הניתן להדפסה בעמוד. האם ברצונך להמשיך?". אודה לך אם תנחה אותי כיצד ניתן לבטל את הופעתה של הודעה זו.

תודה, ראובן

הקפטן משיב: ניתן לגשת לבעיה זו משני כיוונים: או שהנייר קטן מדי, או שאזור ההדפסה גדול מדי. במקרה הראשון היכנס להתחל/הגדרות/לוח הבקרה/מדפסות/"המדפסת שלך"/מדפסת/מאפיינים/נייר, ושנה את גודל הנייר. אם אזור ההדפסה אכן גדול מדי, שנה את רוחב השורות שאתה מדפיס כך שיתאימו לגודל הנייר שברשותך.

קפטן הצילו! אני משתמש בטייפ גיבוי של Travan עם ת[illegible] גיבוי של Seagate. הבעיה היא, שהגיבוי האינקרמנטלי (Incremental) אינו עובד עם תוכנה זו. מה לעשות? האם יש תוכנות אחרות שניתן לעבוד עמן?

עמנואל

הקפטן משיב: שווה לנסות את תוכנת הגבוי של Travan, הנקראת Tape-it. ניתן להוריד גרסת Lite, או להזמין גרסה מלאה בכתובת:

http://www.travan.com/dsp/travan/tape-it/ov2.html

לחילופין, תוכל לנסות את Tapeware, ב:

ftp://mirrors.blue.aol.com/mir03/SIMTEL/pub/win95/network/tw6ins.zipsimtelnet/

קפטן יקר! אחרי שעה, שעתיים של גלישה, הלינקים בקומיוניקייטור מפסיקים לעבוד. הדרך היחידה לחדש את העבודה היא להתנתק מהרשת ולהתחבר מחדש. מה עושים?

איתי

הקפטן משיב: פתרון חלקי – במקום ניתוק מהרשת – הוא לכבות את הדפדפן, וללחוץ alt-ctrl-del. ברשימת התוכניות שתופיע תוכל לאתר שיש לכאורה קומיוניקייטור נוסף שעובד. סמן אותו, ולחץ "סיים משימה". כעת ניתן יהיה להפעיל את הקומוניקייטור מחדש.

פתרון מוחלט לבעיה יושג רק באמצעות מחיקה מוחלטת של הקומיוניקייטור – התחל/הגדרות/לוח הבקרה/התקנה־הסרה של תוכניות – ולאחר מכן מחיקת התיקייה netscape וגם הקובץ netscape.ini מתיקיית חלונות. כעת ניתן להתקין את הדפדפן מחדש, ומומלץ להתקין גרסה חדשה יותר.

קפטן יקר, אני משתמש בחלונות 95 ואני מאוד מודאג מבאג המילניום. איני רוצה לעבור לחלונות 98, אבל האם יש לי ברירה?

יותם

הקפטן משיב: הסר דאגה מלבך. חלונות 95 מוכנה לקראת באג המילניום. למעשה אין הכרח להוריד ולו עדכון אחד. למחשב שלך לא יעונה כל רע – ככל שהדבר נוגע לחלונות 95 – אבל אפשר להוריד כמה קבצים שעברו עדכון מיוחד עקב הבאג המאיים. על קבצים אלו ועל המוכנות הכללית של חלונות 95 לבאג ניתן ללמוד ב:

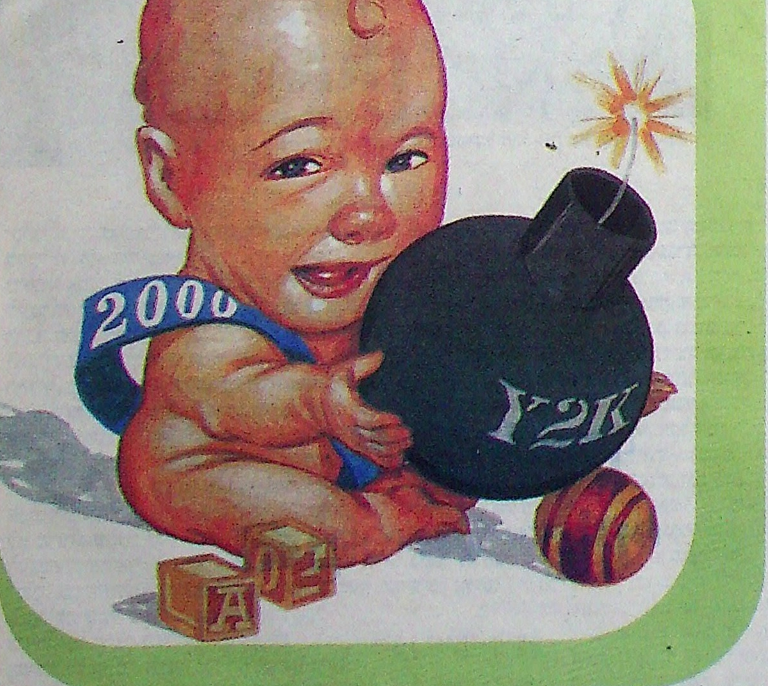
http://www.microsoft.com/technet/topics/year2k/product/user_view32163EN.htm

---

קפטן שלום! אני מחפשת תוכנה לניהול Helpdesk.

נילי

הקפטן משיב: קיימות כמה תוכנות טובות, שאת כולן ניתן לרכוש בתשלום, אך לחלקן ניתן להוריד גרסת דמו. עבור תוכנה בעברית

באג שנת 2000 בחלונות 95? יותם יכול להירגע

כדאי לברוק את המצאי שבמירב:

http://www.merav.co.il/prog/item.cgi?c=5511

ובאנגלית, את Controlling your business 98

ftp://ftp.digital.com/pub/micro/pc/simtelnet/win95/business/32cyb360.zip

זוהי התוכנה המורכבת ביותר בתחום. תוכנות נוספות הן:

Help Desk I

http://bullseyesystems.com/ftp/hd4e.exe

ו־SDS HelpDesk

http://www.scottdatasystems.com/Sdshlp40.EXE

שלום קפטן! איפה אפשר למצוא חומר על תוכנת קיוסק, ועל אפשרויות לחסום אתרי סקס וצ'טים?

אורלי

השאלה "איך אגן על ילדי מפני חומר התועבה המסתובב ברשת?" מטרידה כל הורה שילדיו מרבים לגלוש. כמות הפתרונות היא עצומה, וכמות החומר שנכתב בנושא גדולה אף יותר. כעיקרון, הפתרון מבוסס תמיד על תוכנות שחוסמות את הגישה לרשימה של אתרים, המתעדכנת אחת לתקופה. ההורה המודאג יכול כמובן להוסיף בעצמו אתרים לרשימה.

תוכנת הקיוסק היא דווקא אחת הגרסאות המיושנות ביותר, ואין לה גרסה מעודכנת. שווה להתנסות בתוכנות יותר עדכניות.

סקירה נרחבת של הבעיה, הפתרונות הקיימים בשוק וקישורים להורדת/הזמנת התוכנות השונות ניתן למצוא בכתובת

http://www.zdnet.com/products/stories/reviews/0,4161,2131924,00.html

---

שלום קפטן. אני מחפשת נואשות אחר הציורים המדהימים מהסרט hana-bi (בעברית: זיקוקין די נור) של Takeshi Kitano.

הקפטן משיב: בשמחה. האתר הוא אמנם ביפאנית, אבל כבר נאמר שאמנות היא שפה בינלאומית:

http://www.tfm.co.jp/hana-bi/contents/gal_index.html

לקפטן שלום. האם קיימת תוכנה הממירה קבצי BMP או TIF לקבצי SCR? ברצוני ליצור רצף של תמונות שסרקתי בתור שומר מסך, אך איני יכול להמיר את הקבצים הללו לקבצים הנדרשים.

תודה, ניצן

הקפטן משיב: קבצי SCR אינם קבצים גרפיים כלל, ולכן לא ניתן להמיר קבצים גרפיים לפורמט זה. קבצי SCR הם קבצי הפעלה של תוכנות שומר מסך. עם זאת קיימות בשוק תוכנות רבות המאפשרות לך לאגד קבצים גרפיים פרטיים שלך לתוך פורמט של שומר מסך. נסה את Amazing Images Screen Saver בכתובת

http://ourworld.compuserve.com/homepages/esmsoftware/images.zip

אגב, להמרת קבצים בין פורמטים גרפיים שונים מומלץ להשתמש ב-AseeDC, שניתן להוריד בכתובת:

ftp://ftp.acdsystems.com/pub/acdsee32/acdc3223.exe

קפטן שלום! האם יש דרך ליצור ארוע (Event) ב-Javascript, שיופעל על ידי הקשת מקש מסוים במקלדת?

חני

הקפטן משיב: לא ממש - אבל יש קוד נחמד שמתקרב לזה ויכול לפתור הרבה בעיות. ניתן למצוא אותו ב:

http://www.zdnet.com/devhead/resources/scriptlibrary/scripts/0255/code.html

פרופ' אלפרד ברוקשטיין עם ידידה

השפה הסודית של הנמלים

מדענים בטכניון מאמצים את דרכי התקשורת של נמלים כדי לבנות מנועי חיפוש חכמים

דפנה לוויינוביץ

באף אחת ממעבדות המחקר של הפקולטה למדעי המחשב בטכניון לא ניתן למצוא מושבת נמלים, ואיש מהחוקרים לא מבלה את זמנו בתצפיות על קנים בחצר, אך נמלים הן שהיוו את ההשראה למחקר חדש שהסתיים שם לאחרונה, שיישומיו אמורים לסייע בבנייתם של רובוטים יעילים, ולפשט ולקצר את משך הזמן שלוקח למנועי חיפוש לסרוק את האינטרנט.

הסיבה המרכזית שבזכותה משכו הנמלים את תשומת לבם של שלושה חוקרים - פרופ' אלפרד ברוקשטיין, פרופ' מיכה לינדנבאום והדוקטורנט ישראל וגנר - היתה יכולתם המופלאה לדווח זו לזו על מהלכיהן בעולם ולבצע מטלות מורכבות מאוד ביחד. כישוריהם אלה מעניינים במיוחד לנוכח העובדה שלנמלה אין לכאורה אפשרות לדווח לחברותיה על מעשיה, ואפילו לא ראייה רחבה מספיק, כך שנמלה קטנה ובודדה כלל אינה מודעת לכך שמעשיה מסייעים להשלמת תוכנית אב גרנדיוזית, ושביחד עם חברותיה לקן היא שותפה לפעילות יעילה במערכת מורכבת מאוד.

"האינטרנט הוא מקום רחב מאוד, שאין לו מפה ואין לו אפילו מבנה קבוע", מסביר ברוקשטיין. "כדי לסרוק אותו ביעילות ולדעת שאנחנו מכסים אגב כך את כל השטח צריך להסתכל על הנמלים, ולראות איך הן עושות דברים כאלה".

האמצעים הדלים האלה, מסתבר, כוללים זיכרון קלוש למדי, מבנה פשוט והתנהגות לא מורכבת, אבל גם יתרון אחד גדול: "הנמלים, כמו חרקים מסוימים, משתמשות בפרומונים, חומרים כימיים שהן משאירות כעקבות בכל מקום שבו הן עוברות", מסביר ברוקשטיין. "הנמלה הבאה המזדמנת למקום יודעת לקרוא את המסר שצפון בפרומון הזה, ומקבלת ממנו נתונים על מהלכיה של הנמלה הקודמת, על המקומות שבהם היא היתה ועל הכיוון שאליו הלכה".

פרומונים ממוחשבים

התחליף הממוחשב לפרומונים הוא סוג של קובץ, שבו מאוחסן מידע חיוני, ושמנוע החיפוש או הנציגים הפשוטים והמהירים הנשלחים מטעמו אל אתרים שונים, ישאירו שם - לנוחיותם של נציגים נוספים, שיידעו לאן לא להיכנס, איפה כבר נמצא מידע, ובאיזה כיוון טרם נשלח נציג כמותם. "הנמלים בונות מסלולים מאוד ישרים ויעילים", מסביר וגנר, "האינטראקציה הקולקטיווית שלהם עושה אופטימיזציה של המסלול שבו הן הולכות לחפש מזון, למשל. אוסף של ישויות פשוטות מאוד מספרות זו לזו על תנאי הסביבה, יודעות לזהות האחת את קרבת האחרת ויודעות מה לעשות כשהן נפגשות. אלה בדיוק התכונות הנדרשות מרובוט כדי לבצע משימה ביעילות, וממנוע חיפוש - כדי לתפקד במהירות ובפשטות".

וגנר השקיע בפיתוח הרעיון ארבע שנים של עבודה על הדוקטורט שלו. במהלך השנים הללו ביצעו השלושה סדרה של פרויקטים, שניסו לנתח מערכות מורכבות ולהציע דרכי חקירה פשוטות שלהן. "כשרובוט אמור לבצע מטלה, כמו נגיד לכסח מדשאה", מסביר לינדנבאום, "יש לו כמה אפשרויות לעשות זאת. הדרך הבטוחה ביותר תהיה לתת לרובוט מפה מדויקת ומפורטת מאוד של השטח, וללמד אותו איך לכסח בו כל מילימטר. זה כמובן ייקח המון זמן, ויש לזה מגרעות רבות: הרובוט לא יידע מה לעשות אם ייקרה בדרכו מכשול לא צפוי.

"דרך שנייה - המקובלת כיום בהפעלתם של רובוטים בכל מיני מטלות מסוג כזה - היא לתת לרובוט מורכב וחכם לעשות את העבודה ולנוע בשטח באופן אקראי. התוצאה יכולה להיות טובה מאוד, אבל הרובוט יכול גם לדלג על אזורים מסוימים, לבזבז זמן על גישה חוזרת לאותם אזורים וכדומה. אנחנו מציעים תחליף: במקום רובוט אחד מורכב, נשחרר לשטח כמה רובוטים קטנים, מהירים, פחות מתוחכמים - ורק נלמד אותם להשאיר מידע שאותו יוכלו הרובוטים האחרים בשטח לזהות, וניתן להם להסתדר בינם לבין עצמם".

כמו קבצנים בימי הביניים

לינדנבאום מצביע על כך שמעקב אחרי רובוטים כאלה מלמד שהם לא רק מבצעים את העבודה טוב יותר, הם גם יודעים להתמודד עם מצבים בלתי צפויים. רובוט ש"מת" או עוזב את השטח אינו משבש את העבודה, כי אחיו הרובוטים מכסים באופן אוטומטי את החלקה שהוא אמור היה לפעול בה, מזהים אזור שטרם כוסה או כוסח, ומשלימים את החסר.

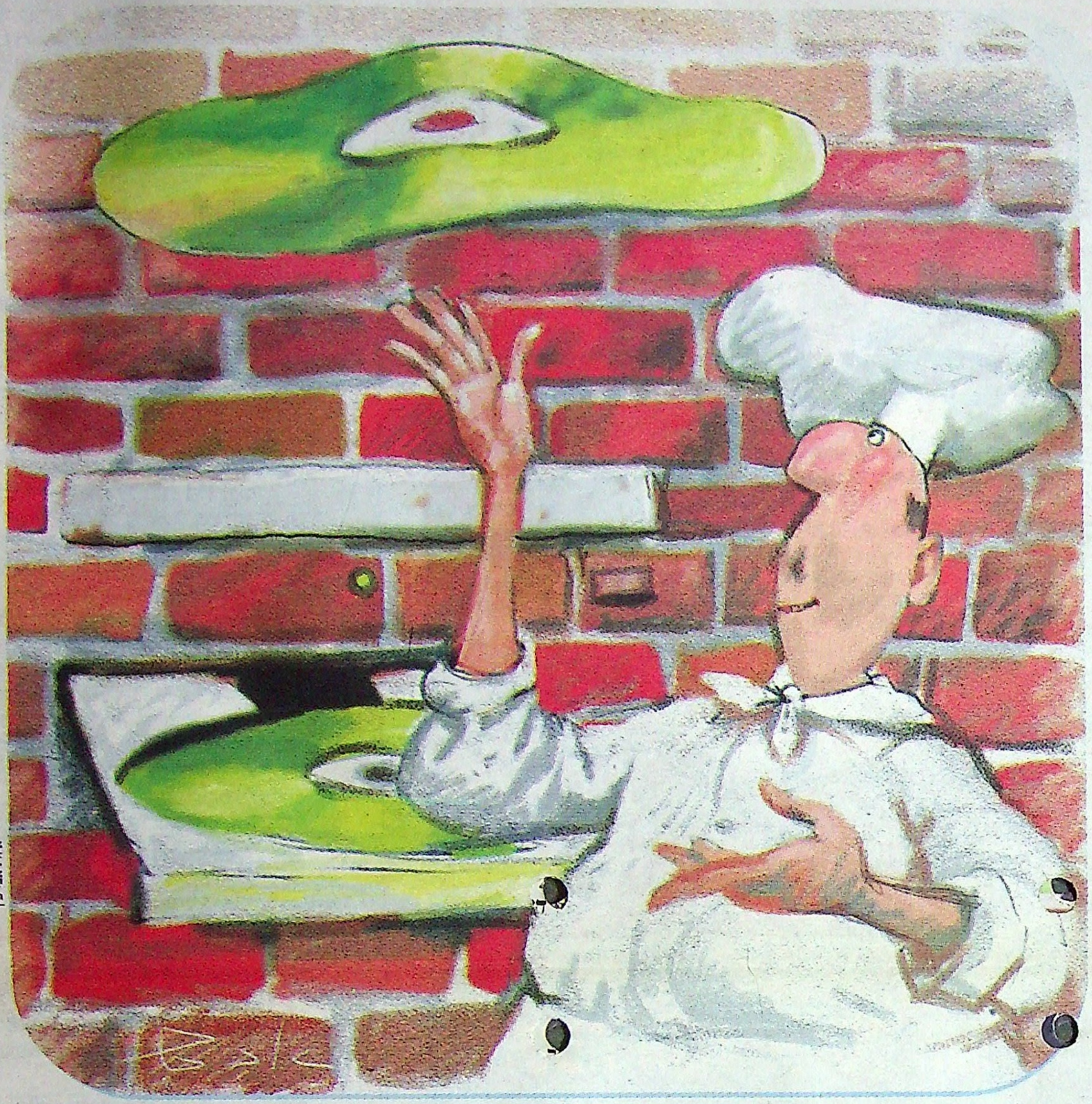
"ההשוואה לאינטרנט ממש מתבקשת", אומר לינדנבאום. "מדובר בשטח עצום, מורכב, שאין לנו ולא תהיה לנו עבורו מפה, ושכל הזמן מתרחשים בו שינויים".

"מנועי החיפוש הקיימים כיום", מסביר וגנר, "מחפשים למעשה בתוך מאגר מידע שלהם עצמם, שאת רובו מקטלגים אנשים. גם במקרה של מאגר כמו אלטה ויסטה, המקוטלג על ידי תוכנה, החיפוש לא נעשה בזמן אמת, כי באמצעים הקיימים היום חיפוש כזה ייקח זמן ארוך באופן בלתי סביר. זאת הסיבה שמנוע כזה מחזיר תשובות חלקיות בלבד, לא מעודכנות ולא מייצגות את כל הרשת, שלעתים קרובות עלולות לא לכלול בדיוק את המידע שאנחנו מחפשים. הרעיון שלנו - להשאיר אותות בכל אתר שבמהלכו עובר המנוע תוך כדי חיפוש - מקצר את זמני החיפוש באופן משמעותי, ומאפשר לחשוב על חיפוש בזמן אמת כעל אפשרות ריאלית".

איך יכול מנוע חיפוש להשאיר עקבות או קבצים או מספרי רישום באתרים שאליהם הוא נכנס? האם הם לא מוגנים מפני כניסות כאלה?

וגנר: "בכל מערכת הפעלה של שרת יש זיכרון זמני, המאפשר כניסה לא פולשנית. אנחנו מקווים לשכנע ווב־מאסטרים לאפשר להשאיר מידע במקום הזה".

ברוקשטיין: "אבי סיפר לי שברומניה בימי הביניים היתה מקובלת שפה סודית של סימנים בין הקבצנים. הם נהגו לחרוט סימנים במשקופי הדלתות בבתים השונים, כדי שהקבצן הבא יידע אם פה יש אנשים רגישים, מלאי חמלה, קשוחים, קמצנים או נדיבים. אנחנו מנסים לעשות את אותו דבר לאינטרנט".

צרוב לי כבשה

צורבי תקליטורים הם אמצעי גיבוי מצוין ולא מאוד יקר, ואופציה טובה למי שמעדיף את אוספי המוסיקה שלו מתוצרת עצמית

חגי פישמן

צורבי תקליטורים הם כיום מאמצעי הגיבוי הפופולריים ביותר. כונן תקליטורים הוא התקן סטנדרטי בכל מחשב אישי, ומה טבעי יותר מאשר שמירת מידע על סוג מדיה זה. הצורב מאפשר גם לגבות מצגות מולטימדיה, להכין אוספי מוסיקה ועוד – ואחר כך להפיץ את המידע בדרך קלה ועמידה. זאת ועוד: בשנתיים האחרונות ירדו מחיריהם של הצורבים ומדיות הצריבה באופן משמעותי, והם מהווים כיום תחרות לשיטות גיבוי אחרות, גם מבחינת המחיר.

הצורבים מתחלקים לשתי קבוצות עיקריות:

1. צורבי CDR – צורבים המסוגלים לצרוב על סוג מדיה הנקרא CDR (קיצור של CD-Recordable) באופן חד פעמי. זוהי המדיה הזולה והנפוצה ביותר.

2. צורבי CDRW – צורבים המסוגלים לצרוב על סוג מדיה הנקרא CDRW (קיצור של CD-Rewriteable) באופן רב פעמי, וכן על מדיית CDR רגילה. מדיית ה–CDRW יקרה עד פי עשרה ממדיית ה–CDR.

רוב הצורבים הנמכרים כיום מסוגלים לבצע את שני סוגי הכתיבה, אך עקב מחיר המדיה, מעדיפים רוב המשתמשים לצרוב על מדיית ה–CDR.

מדיית הצריבה

צריבה מוצלחת תלויה רבות בתקליטורים שעליהם היא מתבצעת, שלרוב הם, כאמור מסוג CDR. תקליטור הצריבה מורכב משני חלקים עיקריים, שהם שכבה מחזירת אור בצבע זהב (המכילה תרכובת זהב 24K) או כסף (המכילה תערובת כסף); ושכבה אורגנית – המשטח הפעיל – שעליה נכתב המידע באמצעות "צריבה" בקרן לייזר. השכבה האורגנית מופיעה בשלושה צבעים – זהב, כחול וירוק – או ללא צבע כלל, בהתאם לחומר שממנו היא עשויה. הצבע הוא שמבדיל בין סוגי התקליטורים, אך אין צבע אחד שהוא עדיף או טוב יותר.

הגורם העיקרי לקביעת איכות הצריבה הוא שילוב נכון של המדיה ושל הצורב. המשמעות היא שגם אם דיסק מסוג X שנצרב באמצעות צורב Y נשמע נהדר, אין שום ערובה להשיג את אותה תוצאה כשאותו דיסק ייצרב באמצעות צורב Z. לפי אותו היגיון, תקליטור שהוא מצוין לצריבה של מידע עשוי להניב תוצאות קטסטרופליות כשישמש לצריבת מוסיקה. כדי להימנע מאכזבות כדאי לדבוק בהוראות היצרן לשימוש במדיה מסוג מסוים, או לקבל מידע ממקורות מקצועיים מהימנים.

רוב המדיות בשוק מכילות נפח מידע זהה. ההבדלים בין דיסקים בנפח 650 מגה או 680 מגה נובעים למעשה מהבדלים בסימון של היצרן, ונפחם מספק כ–74 דקות נגינת מוסיקה: יש דיסקים בנפחים גדולים יותר (80 דקות) או קצרים יותר (21 או 63 דקות), אך הם קשים להשגה, ומחירם אינו פרפורציונלי לנפחם.

החברות שבתקליטורים שלהם מומלץ להשתמש הן Traxdata, TDK, Kodak, Philips, MitsuiGold. כדאי להימנע משימוש בתקליטורים מתוצרת Verbatim ו־Maxell וחברות עלומות שם. בכל מקרה נעים מחירי התקליטורים בין 2 ל־3 דולר. חלק מהספקים מעניקים אחריות מוגבלת להחלפת המדיה במקרה של פגם.

איזה צורב?

מגוון הצורבים המוצע למכירה בארץ רחב למדי. ההבדלים בין הצורבים מתבטאים בעיקר במהירות כתיבת המידע וקריאת המידע (הקובעת את יכולתם לתפקד גם ככונן תקליטורים לקריאה בלבד). צורבים המסוגלים לכתוב במהירות כתיבה X2 (כלומר 300 קילובייט לשנייה) יכולים להתאים למשתמש המחפש צורב למטרת גיבוי מסמכים או נתונים מסוג זה, או למי שתקציבו נמוך. בתוספת כספית לא גדולה ניתן לרכוש צורב הכותב במהירות מרובעת (600 קילובייט לשנייה), המקצרת את זמן הצריבה כמעט לחצי.

רוב הצורבים מאפשרים קריאת תקליטורים במהירות X8 (כ–1200 קילובייט לשנייה). ברוב המערכות שבהן מורכב צורב קיים בנוסף גם כונן תקליטורים עצמאי לצורך שכפול דיסקים.

גורם חשוב נוסף הוא גודל חוצץ הזיכרון (BUFFER). קרן הלייזר צורבת את הדיסק לפי פקודות שהיא מקבלת מהצורב באופן רציף. כל שיבוש בזרימת המידע הזה אל הצורב עלול לסיים את הצריבה בכשלון. המחשב חייב להעביר אל הצורב מידע במהירות הצריבה לפחות, כדי למנוע מצב שבו הצורב לא "מקבל" מידע לצריבה. במקרים של מקור צריבה איטי, או כשמנסים לצרוב כמות גדולה של קבצים קטנים, עלול להיווצר עיכוב בקבלת המידע על ידי הצורב. כדי למנוע מצב זה שתולים בצורבים רכיבי זיכרון (זיכרון מטמון) המאחסנים מידע לצריבה שנשלח אליהם לפני שהוא נשלח אל קרן הלייזר הצורבת, והמאפשר "מרווח נשימה" למחשב כדי לספק עוד מידע לצורב. על כל זה אחראי החוצץ. ככל שהוא גדול יותר, הסיכויים להצלחת הצריבה טובים יותר.

משתנה נוסף שיש לברר בעת הרכישה הוא סוג ממשק החיבור של הצורב אל המחשב, על מנת להבטיח שאפשר יהיה לחבר את המכשיר החדש למחשב הקיים. ממשק החיבור הקיים ב־PC הוא IDE. למחשבי מקינטוש נדרש ממשק SCSI.

צורבים מיוצרים במארז חיצוני, או להרכבה בתוך מארז המחשב. הגרסה החיצונית מאפשרת הפעלה עצמאית של הצורב, ומאריכה את חייו. אם רוכשים את הגרסה החיצונית, מומלץ לרכוש את גרסת ה־SCSI של הצורב ולא את הגרסה המקבילית המתחברת אל יציאת המדפסת, שהיא בעייתית יותר. גרסת ה–SCSI ל–PC מחייבת רכישת כרטיס SCSI.

צורבים מומלצים

RICOH MP6200S – צורב מצוין, מהטובים בשוק. תומך במספר גדול של פורמטים ובעל זיכרון מטמון של 2 מגה. מומלץ.
- מחיר מומלץ: 480 דולר.
- לפרטים נוספים: http://www.ricoh.com.

CDR55S TEAC – צורב אמין בעל מהירות קריאת תקליטורים גבוהה, X12. תומך במספר רב של פורמטים. מומלץ מאוד.
- מחיר מומלץ: 430 דולר.
- לפרטים נוספים: http://www.teac.com

YAMAHA 4260 – צורב מעולה, התומך בכל הפורמטים. בעל 2 מגה זיכרון מטמון. רמת האמינות גבוהה מאוד. מומלץ ביותר.
- מחיר מומלץ: 450 דולר.
- לפרטים נוספים: http://www.yamaha.com

PLEXTOR PX412C – בין הצורבים הטובים ביותר, תומך בכל הפורמטים. קשה להשגה, אך שווה את המאמץ.
- מחיר מומלץ: 600 דולר.
- לפרטים נוספים: http://www.plextor.com

HP 8100 – צורב טוב, התומך במספר גדול של פורמטים. בניגוד דגמים קודמים של החברה, צורב זה לא סובל מבאגים, ומספר התקלות שלו קטן.
- מחיר מומלץ: 450 דולר.
- לפרטים נוספים: http://www.hp.com

PANASONIC CW 7501/7502 – צורב מעולה וזול יחסית, הנמצא בשוק זה זמן רב. זיכרון המטמון שלו קטן נמוך יחסית (פחות מ–1 מגה), אך אמין. מופיע גם תחת

שם המותג COMPRO.
- מחיר מומלץ: 420 דולר.
- לפרטים נוספים: http://www.panasonic.com

- כל המחירים הם לגרסאות SCSI, ללא בקר.

תוכנות צריבה

כדי לבצע את הצריבה, מלבד הצורב והמדיה נדרשת תוכנת צריבה. חלק מהצורבים נמכרים עם תוכנת צריבה בסיסית, אך תוכנות אלה מאפשרות בדרך כלל רק שימוש מוגבל בפונקציות של הצורב. כדי לייעל ולמקסם את השימוש בחומרה כדאי לרכוש בנפרד תוכנות צריבה ייעודיות, למשל ליצירת תקליטורים ואוספי מוסיקה, יצירת דיסק קריאוקי, יצירת דיסק תמונות ועוד. להלן מבחר תוכנות צריבה הקיימות בשוק למטרות אלו:

ADAPTEC EASY CD CREATOR - תוכנה שפותחה במקור על ידי ענק התוכנה COREL, ונרכשה בשנת 96' על ידי ADAPTEC. מגיעה בשתי גרסאות, שהפשוטה שבהן כוללת פעולות בסיסיות בלבד. הגרסה המלאה כוללת תוכניות כגון עורך דיסקים למוסיקה, משכפל דיסקים, עורך קבצי קול ועוד. התוכנה נפוצה מאוד ואמינה יחסית. תומכת ב-VIDEOCD וב-PHOTOCD.
- **לפרטים נוספים:** http://www.adaptec.com

ELEKTROSON GEAR - תומכת במספר גדול של מערכות הפעלה. למשתמשים ישנים כדאי להתעדכן לגרסה 4, הנקייה מבאגים.
- **לפרטים נוספים:** http://www.electroson.com

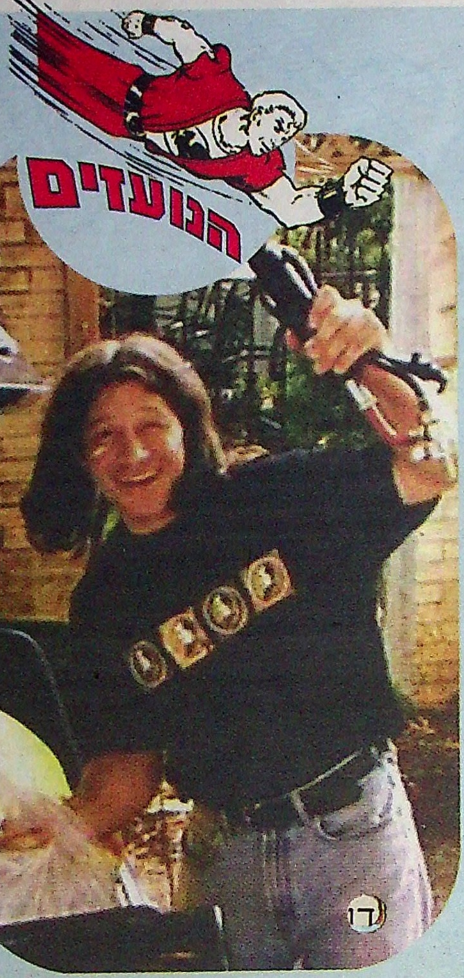
GOLDENHAWK CDRWIN - תוכנה מצוינת, בעיקר למגבים תקליטורי PLAYSTATION. תומכת בפורמט Disc At Once ו-Track At Once, החיוניים לגיבוי מסוג זה. תומכת במספר מוגבל של צורבים, אך מאפשרת מעורבות ושליטה רבה בתהליך הצריבה. קיימת גם גרסה ל-DOS.
- **לפרטים נוספים:** http://www.electroson.com

CEQUADRAT WINONCD - עובדת תחת מערכת ההפעלה חלונות. מגיעה גם בגרסה חלקית בשם WINONCD TOGO. מסוגלת ליצור VIDEOCD וגם דיסקים הכוללים BOOT, שניתן להטעין את מערכת ההפעלה מתוכם. מטפלת במהירות בקבצים לצורך הכנת התקליטור.
- **לפרטים נוספים:** http://www.cequadrat.com

ADAPTEC TOAST - למשתמשי MAC בלבד. מומלצת ליצירת תקליטורים היברידים (המסוגלים לעבוד גם על MAC וגם על PC). קיים שדרוג לתוכנה לצורך עבודה עם צורב DVD, בשם TOAST DVD.
- **לפרטים נוספים:** http://www.adaptec.com.

בכל מקרה, לפני רכישת צורב יש לוודא כי המחשב שאליו יחובר הצורב יתאים לתהליך הצריבה מבחינת נפח הדיסק הקשיח (לפחות 650 מגה מקום פנוי לצורך צריבת דיסק שלם).
עוד נדרש מעבד ברמת פנטיום לפחות, וזיכרון פנימי 32 מגה ומעלה. בעת הצריבה יש לוודא שלא יפעלו תוכנות ברקע (כמו אנטי וירוס) כדי לפנות לתהליך הצריבה את כמות המשאבים המקסימלית הדרושה לו.

כל השאלות וכל התשובות על צורבים וצריבה:
http://www.fadden.com/cdrfaq

היה שם קודם

פאקו זנדר נתן הוא הרוח החיה בפרינג'ווייר - מקום ברשת שכדאי להכיר

פאקו זנדר נתן - או בכינויו פקויד (מבטאים כמו "אנדרויד" או PXN - הוא נשיא ה"פרינג'ווייר": אתר, מגזין, קהילה ואבן דרך בתרבות הרשת. פאקו הוא הרוח החיה, המיוחדת והביזארית, שמלווה את הרשת מתחילת דרכה - ועוד לפני, שכן הפרינג'ווייר עשה את צעדיו הראשונים עוד בדפוס, ב-92'.

גם בגרסה המודפסת היתה רוח הפרינג'ווייר מחתרתית, רשתית, מתקוממת ויצירתית - ממש כמו ה-WEB. הפרינג'ווייר נמצא ביוסטון, טקסאס. דף הבית שלו נראה כמו מפה אמיתית, ועושה חשק גדול להסתובב שם. במקביל למהדורות הראשונות בדפוס, קמה רשימת תפוצה בדואר האלקטרוני, שהולידה קהילה, העדפות, שפה פרטית, מנויים וכותבים קבועים. כשיצאו הדפדפנים הראשונים אל השוק תיפקד כבר האתר של פרינג'ווייר כהלכה.

קטלוג הפרינג'ווייר כולל שורה ארוכה של אייטמים מדליקים: טכנולוגיית low"tech, סמים חכמים, משחקים רוחניים, ספרים וסרטים שאי אפשר למצוא אפילו באמזון, מאמרים על תרבות האנדר-גראונד ועוד. פאקו הוא העורך של רוב הגיליונות, המנהל של קבוצות הדיון, הוא הקוסם שהקים את MOO (קהילת און-ליין על בסיס המשחק "מבוכים ודרקונים", המבוססת על תוכנה מונחת אובייקטים) של פרינג'ווייר. ראיונות עם האנשים המעניינים ביותר של תת-תרבות-הרשת נשמעים מפיו אפילו מעניינים יותר. ארכיב הראיונות שלו כולל מפגשים [illegible] מיוחדת עם תימותי לירי, סנדי סטון, ברוס סטרלינג, [illegible], מיטץ' קאפור ועוד.

פאקו עוסק במחשבים מאז 72': הוא מתכנת, ממציא, כותב ופורץ. אך לפי עדותו, אפילו הוא לא הבין בראשית הדרך עד כמה מכרעת תהיה השפעתו של המחשב האישי על היצירתיות והתרבות, על החשיבה האנרכית ועל החיים שנוצרו באינטרנט.

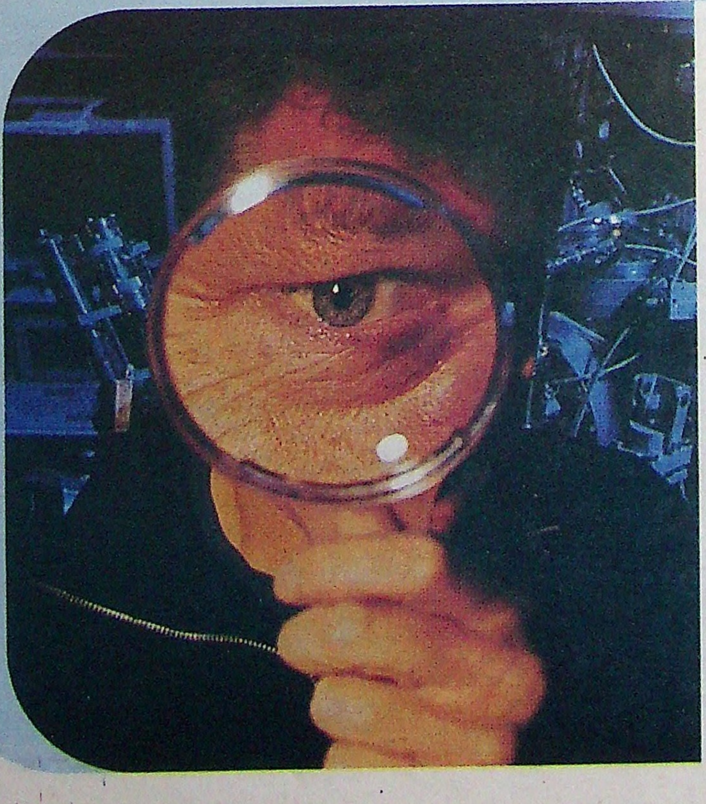
כיום [illegible] עצמו פאקו, כי הוא כמעט שאינו יוצא מהבית. אהובתו, כך נראה, קורצה מאותו חומר. דף הבית היפהפה שלה מרמז על פגאניות, הומור ונשיות של מלאכית דור ה-X (http://www.eden.com/~tyris/sphinx). האתר של פאקו עצמו עמוס פרטים - החל מניתוח קבליסטי של שמו, דרך מתכונים שהוא אוהב לבשל ועד לאוסף כל כתביו הפוליטיים והחברתיים ומאמריו ב-Mondo2000 וב-Boing-Boing.

על אישיותו הצבעונית אפשר ללמוד גם מיומניו, הכוללים את רגעי השיא בחייו (למשל: ב-73' הוא ברח מהבית ובישל קדירת פירות יער; ב-76' עישן ג'וינט מריחואנה ראשון והכין עבודת בית על "מלחמת הכוכבים". ב-81' הוא השתתף בתחרות אגרוף, נ... על הליקופטר באוויר, פרץ לרשת והזמין חומר נפץ, והרצה על הפיסיקה של גלשני רוח).

בשנים הבאות הוא עבר במוסדות שונים כמתכנת, השתתף במחקר אינטליגנציה מלאכותית ב-NASA, וב-91' זכה במשפט נגד מוטורולה, על מדיניות בדיקת סמים אצל עובדיהם, והחליט לפרוש מהעולם הממסדי של אמריקה.

פרינג'ווייר - http://www.fringeware.com
דף הבית של פקו - http://www.fringeware.com/~pacoid

נאורה שם-שאול

הגודל קובע

תחום העיסוק של ג'יימס גימזווסקי הוא קטן, קטן מאוד. אבל זה לא אומר שההשפעה של המחקר שלו לא תהיה עצומה. בקיץ הבריזו גימזווסקי וצוותו במעבדות יבמ בציריך על השלמת בנייתו של המנוע הקטן בעולם - ברוחב מיליונית המילימטר - שבנוי ממולקולה בצורת פרופלור, קטנה יותר מהחיידק הזעיר בעולם. יום אחד עשויים מנועים כמו זה של גימזווסקי להקליט מוסיקה או להניע מנועים של רובוטים שיוזרקו לתוך מחזור הדם. "אפשר אולי להתווכח על מהירות או בעיות ייצור", אומר גימזווסקי, "אבל היום כבר אי אפשר להגיד שמשהו הוא בלתי אפשרי". (עוד על נאנוטכנולוגיה, ראו עמוד 14)

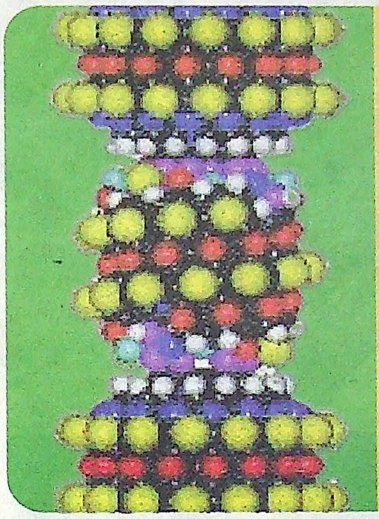
(עוד על נאנוטכנולוגיה, ראו עמוד 14)

WIRED

עידן הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

נאנוטכנולוגיה

מסירים את הכפפות

נאנוטכנולוגיה הוא שמו של ענף בפיסיקה, העוסק בחלקיקים הבסיסיים שמהם עשויים כל החפצים, ומנסה לפתח דרכים לשלוט על אופן ארגונם של חלקיקים אלה. באתר של זירוקס המוקדש לנאנוטכנולוגיה יש מבוא בהיר וידידותי, המדריך את הקורא ברזי התחום ומסביר בין השאר כי הטכנולוגיה של היום דומה לניסיונות לבנות בלבני לגו עם כפפות אגרוף על הידיים. הנאנוטכנולוגיה תאפשר לייצר חומרים שאת תכונותיהם ניתן יהיה לקבוע במדויק, בזכות ההתערבות ברמה המולקולרית. האתר מכיל אינספור קישורים לכתבי עת בתחום, המיועדים למומחים ולהדיוטות כאחת, לוח של אירועים, הרצאות וכנסים, הפניות להרבה מאמרים ברשת, ורשימה ביבליוגרפית ארוכה שבעזרתה אפשר להרחיב ולהעמיק. כמו כן: רשימת אתרים של קבוצות חוקרים, קישורים לחברות סטרט־אפ העוסקות בנאנוטכנולוגיה ועוד.

http://nano.xerox.com/nano

מאגר המידע של הנאנוטכנולוגיה:

http://www.itri.loyola.edu/nanobase

"מנועי הבריאה" הוא ספר שכתב אריק דרקסלר, מומחה לנאנוטכנולוגיה, שרבים ממאמריו מצוטטים ברשת. הגרסה המקוונת, כולל הסברים וקישורים לאירועים ברשת ומחוצה לה:

http://www.foresight.org/EOC/index.html

ראש קטן גדול

"מטה-הד" הוא אתר מופלא מבחינה חזותית ותוכנית כאחת, והוא מביא מידע מקיף בנושאי נאנוטכנולוגיה, ביוטכנולוגיה ואינטליגנציה ממוכנת. הוא פותח בסקירה היסטורית מעניינת על האופן שבו יצר האדם כלים ומכונות במהלך התפתחות הציוויליזציה, ועל הסיבות שהביאו להתעניינות באפשרות לבצע מניפולציות על אטומים ומולקולות בודדים. הקידומת "נאנו" – מסבירים באתר – פירושה עשר בחזקת מינוס תשע, דהיינו החלק המיליארדי: אמת המידה למדידת אטומים. האתר מציג מודלים, תחזיות לעתיד ופרשנות חברתית, בשפה פשוטה ומרתקת.

http://www.metahead.com

ואיך כל זה ישפיע על תעשיית המחשבים?

http://nanocomputer.org

קטן אבל מיומן

למעבדת המחקר של יבמ יש אתר מצוין המוקדש לנאנוטכנולוגיה, ולאופן שבו היא פורצת גבולות בכל הקשור למדע וטכנולוגיה. אנשי יבמ לוקחים את המבקרים באתר לסיור במקומות שב[illegible]ים דרכה רגל מדען, ומדגימים שורה של יישומים מעשיים בתחומי המחשבים והתקשורת הנשענים על נאנוטכנולוגיה. הקישורים מהאתר מובילים לאתרים מרתקים נוספים:

http://www.research.ibm.com/topics/serious/nano

המדע הבדיוני אוהב את הנאנוטכנולוגיה ואת האופקים החדשים שהיא פותחת בפני הדמיון המשתולל. מאגר המידע שלהלן מכיל לא מעט סיפורים וספרים בתחום, וגם קישורים לעמודים אישיים בנושא הנאנוטכנולוגיה בספרות ובמציאות. אפשר גם להצטרף לרשימת הנמענים המקבלים עדכונים שוטפים בדואר אלקטרוני:

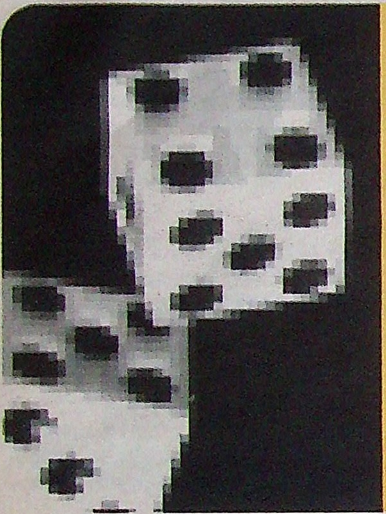
http://www.erinet.com/prass/nanowars/ninsf/n_in_sf.html

קבוצות דיון:

news:alt.sci.nanotech

news:sci.nanotech

אתרים חדשים

כל מה שרציתם לשאול את לשכת המדען הראשי, מעתה און ליין:

http://www.education.gov.il/scientist

אתר עברי לשוחרי הימורים, כולל השוואות והמלצות:

http://www.casino.co.il

אתר ליהוק לשחקנים ודוגמנים, המאפשר ליצור "Book" וירטואלי:

http://www2.iol.co.il/starcast

מבחר פסקי הלכה והתלבטויות חכמים, מבוארות בלשון קלה:

http://www.elu-vaelu.org.il

הווטרינר דורון נרי מציג אלבום תמונות של מטופלים, לוח מודעות והמלצות על אתרים לחובבי חיות:

http://members.xoom.com/NERI_DORON

אתר עברי לכבוד מייקל ג'ורדן הפורש, בחסות נטוויז'ן:

http://www.netvision.net.il

האגודה הבינלאומית לזכויות הילד מגייסת גולשים לקידום חקיקה:

http://www.dci.org.il

מצער

עשרת אתרי ההימורים החביבים על הגולשים

על פי http://www.web21.com

- http://www.trumptaj.com
- http://www.coloradocentralstation.com
- http://www.caesars.com
- http://www.nynyhotelcasino.com
- http://www.acropoliscasinos.com
- http://www.mgmgrand.com
- http://www.harrahs.com
- http://www.monte-carlo.com
- http://www.luxor.com
- http://www.excalibur-casino.com

מילון

cyberburger joint מסעדת מזון מהיר המאפשרת ללקוחותיה להזמין משלוחים באמצעות כניסה לאתר האינטרנט שלה. השם נולד לפני כחצי שנה בכתבה ב"ניו־יורק טיימס", ומאז אימצו אותו בחיבה רשתות מזון אמריקאיות רבות, שמשתמשות באותה חדווה באפשרות לתת לקליינטים לשלוח הזמנות אלקטרוניות.

מאגר מידע אסופה של אינפורמציה המאורגנת על פי נושאים או קטגוריות, ומתעדכנת תדיר. במאגרי מידע ממוחשבים מסווגים הנתונים על פי כמה מאפיינים, מה שמאפשר לחפש ולמצוא חומר באמצעות צורות שונות של חיפוש.

אתר השבוע

NetMoguls.com הוא אתר הומוריסטי, הלועג אגב הערצה גמורה למשפיעים, המחליטים, הקובעים והמעצבים של תחום ההיי־טק והאינטרנט. האתר שייך לאימפריית Suck.com, ויש בו פרודיות משעשעות ביותר שיצחיקו את מי שעוקב אחרי התככים והמהלכים ברשת, ואחרי הנעשה בחברות הגדולות באמת. האתר מציג קלפים המוקדשים לדמויות מפתח, ועליהם קריקטורות והערות הומוריסטיות, ציטטות מביכות שנשלפו מראיונות אמיתיים ואינפורמציה אמיתית – שלא תיאמן.

http://www.suck.com/netmoguls

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לויינוביץ

שלישי 19.1

02:00 צ'ט עם הסופרת פטרישיה קורנוול לרגל צאת ספרה החדש

http://www.barnesnoble.com

רביעי 20.1

20:00 צ'ט עם חברי להקת קרת 9

http://www.netking.com/9

02:00 צ'ט עם ברט איסטון אליס, סופר ומכותבי האינטרנט של ה"ניו יורק טיימס"

http://www.barnesnoble.com

חמישי 21.1

22:00 דני רופ, יצ'טט על האתר החדש של חברת החדשות

http://www.pnaiplus.co.il

02:00 צ'ט עם הסופרת דוריס לסינג לרגל צאת ספרה "מארה ודאן"

http://www.barnesnoble.com

ששי 22.1

0:1[illegible] הופעה חיה של בי. בי. קינג מהבלו נוט בשיקגו

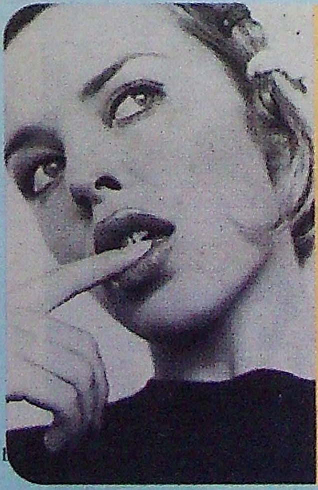
http://www.broadcast.com/concerts/bluenote

20:30 קונצרט הזוכים בתחרות המוסיקה ע"ש מוצארט בדיור חי מזלצבורג, אוסטריה

http://www.moz.ac.at/german/courses/mozwett/english/concerts.shtml

שבת 23.1

17:00 ג'ינה סמית: טוק שואו היי־טקי אמריקאי

ראשון 24.1

22:00 קיילי מינו ואמנים אוסטרלים אחרים בהופעה חיה

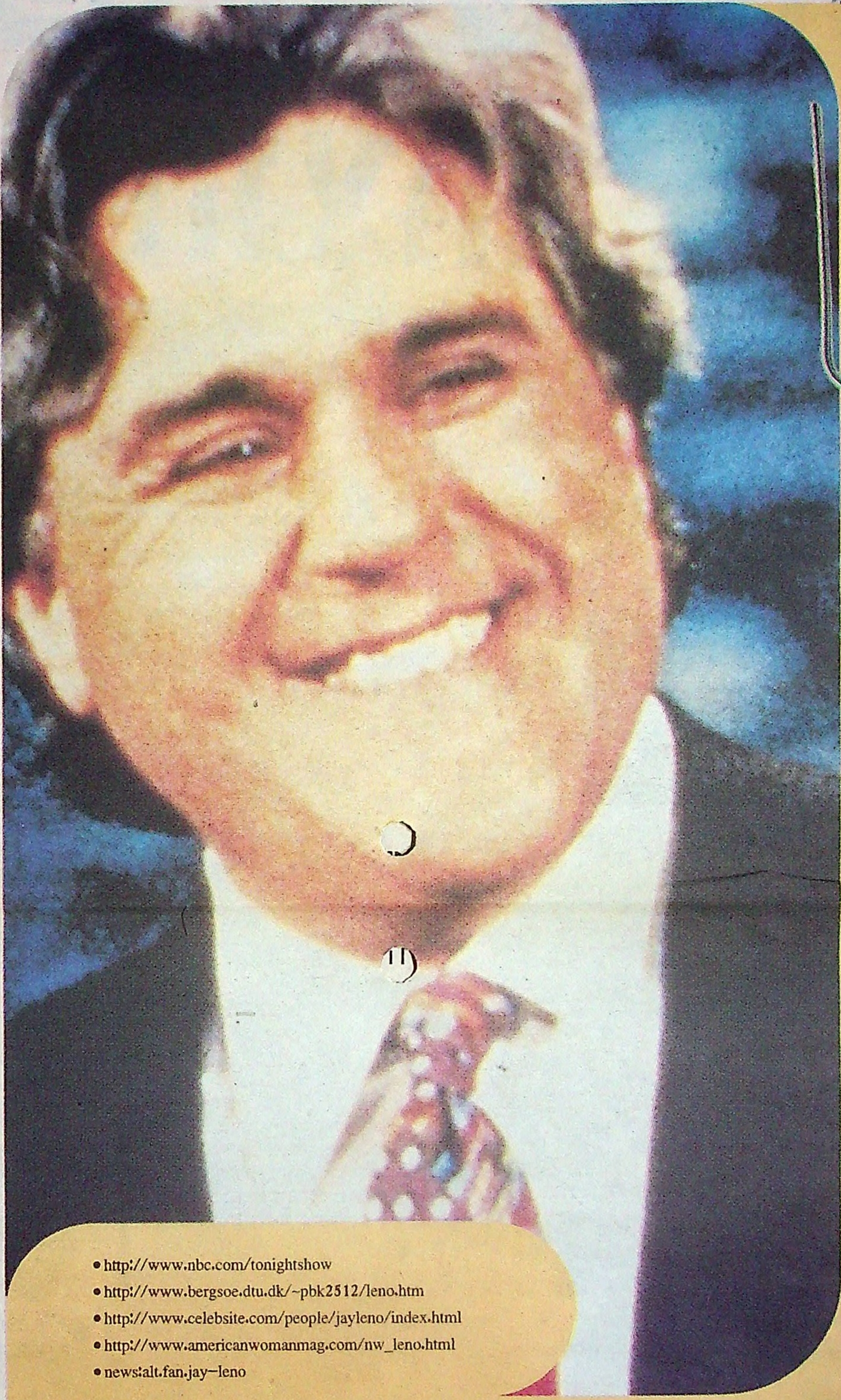
http://www.liveconcerts.com

שני 25.1

04:30 הופעה חיה של "אייס אוף בייס".

http://www.liveconcerts.com

תראו מה שהעכבר הביא על...

- http://www.nbc.com/tonightshow
- http://www.bergsoe.dtu.dk/~pbk2512/leno.htm
- http://www.celebsite.com/people/jayleno/index.html
- http://www.americanwomanmag.com/nw_leno.html
- news:alt.fan.jay—leno

ג'יי לנו

מנחה הטוק־שואו האמריקאי ג'יי לנו נולד ב־28 באפריל 1950 בניו־יורק. את הקריירה שלו החל לנו במופעי סטנד־אפ במועדוני לילה זניחים בעיר. בשנת 77' הופיע לראשונה כאורח בתוכנית הטלוויזיה "The Tonight Show", בהנחיית ג'וני קרסון. עשר שנים אחר כך הוזמן לתוכנית כמנחה אורח, ובשנת 92' קיבל לידיו את הירושה השמנה של קרסון – הנחיית התוכנית – לאחר שגבר בקרב תקשורתי מתיש על עמיתו למקצוע, דייוויד לטרמן. לטרמן עבר במחאה לערוץ אחר, והחל להנחות תוכנית מתחרה. מאז הוכרזה בין השניים מלחמה קרה.

לנו פירסם כמה ספרים (רובם ספרי הומור), הופיע בתפקידי אורח בסדרות טלוויזיה מצליחות ("הנסיך המדליק מבל־איר", "שפץ ביתך", "חברים") ובכמה סרטים ("עולמו של ווין 2", "כלוב הציפורים" ו"מגע"). לנו נשוי כבר יותר מ־25 שנה. את אישתו הכיר כשצפתה בו במופע קומי. השניים מגדירים את עצמם כהפכים גמורים. כשלנו לא עובד הוא מבלה עם אישתו ועם אוסף מרשים של 35 מכוניות עתיקות.

לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה" מוזכר לנו ברשת 18,823 פעמים. בקבוצות הדיון יש לשמו מעל ל־32 אלף אזכורים. גם בעולם הווירטואלי מתקיימת מיני־מלחמה בין קבוצות הדיון של לנו ולטרמן, המלווה הודעות מהסוג של "הוא לא מצחיק בכלל". בין ים ההודעות אפשר למצוא גם ביקורת על התוכנית ותכניה: למשל, הרבה הומוסקסואלים ברשת לא צחקו במיוחד כשהוצגו במערכון בתוכנית מזילים ריר על להקת הבנים "הנסון".

עד לפני כמה חודשים שודרה תוכניתו של לנו בכבלים בערוץ NBC אירופה, שירדה מהאוויר. לאור לחץ המעריצים, ואולי גם בגלל שתוכניתו של לטרמן משודרת בערוץ METV, הסכימו בערוץ 3 לשדר אותה, וכיום ניתן לצפות מדי ערב בשעה 23:00 – באיחור של יום – בלנו ובאורחיו המפורסמים.

לצרפתים יש את שער הנצחון...

ישראל צריכה שער משלה!